

PERIODICALS

Los Angeles
„Lietuvių dienos“ – 4 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

- Tema: Emigracija – 2
- Rinkimų kampanijos įspūdžiai – 3
- „Išklausyk mus, A-ta-ne-maa!“ – 3, 15
- Kur imigrantams mokytis anglų kalbos Čikagoje? – 5
- Čikagiškės mamytės vėl telkia lėšas – 5
- „Skaitybės kelias“ – 6
- „Draugo“ lietuviukai – 7
- S. Bako paroda vieši LR ambasadoje JAV – 8
- Kariūnas Sibire prisilietė prie tautos praeities – 12
- Paskutinė kadencija (70) – 13
- Kasdienio gyvenimo dulkes nuplausime muzika – 14
- A. a. J. Sodaičiui atminti – 15

Valiutų santykis
1 USD — 2.63 LT
1 EUR — 3.45 LT

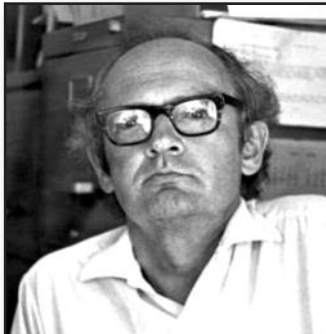
V. Kavolio archyvas grįžo į Lietuvą

Kaunas (ELTA) – Pasaulio Lietuvių Bendruomenės menėje, kuri yra Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) Lietuvių išeivijos institute, spalio 17 d. vyko diskusija, skirta garsiam lietuvių išeivijos veikėjui, sociologui Vytautui Kavoliui. Buvo pristatytas V. Kavolio archyvas ir biblioteka, kurie pasiekė VDU Lietuvių išeivijos institutą spalio mėnesį.

Vytautas Martynas Kavolis gimė Kaune, mokėsi Kauno katalikiškoje mokykloje. Prasidėjus antrajai sovietinei okupacijai, 1944 m. su tėvais emigravo į Vakarų. Vokietijoje baigė Hanau gimnaziją, kur redagavo moksleivių kudirkiečių laikraštį „Aukuras“. 1949 m. išvyko į JAV, Wisconsin, Čikagos, Harvard universitetuose studijavo sociologiją bei antropologiją, įgijo dėstytojo patirties. 1960 m. Harvard University jam suteikė sociologijos daktaro laipsnį.

Nuo 1954 m. V. Kavolis dėstė Amerikos universitetuose, po 10 metų tapo profesoriumi, vedė seminarus daugelyje JAV aukštųjų mokyklų. 1952–1954 m. buvo JAV lietuvių studentų sąjungos, vėliau – Lietuvių studentų „Santaros“ pirmininku, vienu iš Santaros-Šviesos federacijos įkūrėjų ir vadovų. Redagavo žurnalus, leidinį

„Lietuvių liberalizmas“, nuolat dalyvaudavo tradicinėse minėtos federacijos konferencijose. Bendradarbiavo ir rašė JAV mokslo žurnaluose, lietuvių išeivijos ir Lietuvos periodinėje spaudoje. Lietuvių liberaliosios minties išeivijoje ugdytojas, daugybės darbų anglų ir lietuvių kalbomis autorius prof. V. Kavolis nuo 1992 m. važinėjo į Lietuvą, skaitė paskaitas Vilniaus, Kauno, Klaipėdos universitetuose.

B. Obama ir M. Romney rungėsi antruosiuose TV debatuose

Washington, DC (BNS) – JAV prezidentas Barack Obama ir jo varžovas rinkimuose Mitt Romney spalio 16 d. susirungė antruosiuose TV debatuose. Juose dabartinis Baltųjų rūmų šeimininkas atrodė daug agresyvesnis nei per pirmąją dvikovą prieš dvi savaites.

B. Obama, be kita ko, kaltino M. Romney siekiant turtingiesiems naudingos politikos. Respublikonas M. Romney prezidentą užsipuolė dėl valstybės skolų ir dėl silpnos šalies ekonomikos. Audringai diskutuojama tema buvo ir mirtinas išpuolis prieš JAV konsulatą Libijos Bengazio

Žinių stoties CNN atlikta apklausa parodė, kad 46 proc. rinkėjų debatų nugalėtoju vadina B. Obama. EPA nuotr.

mieste. B. Obama veiksmai dėl šio įvykio kelia abejones visa prezidento politika arabų pasaulio atžvilgiu, sakė M. Romney, atsiprašydamas už

Jungtines Valstijas. B. Obama kaltino savo varžovą iš šio išpuolio siekiant susikrauti politinį kapitalą.

Žinių stoties CNN atlikta apklausa parodė, kad 46 proc. rinkėjų debatų nugalėtoju vadina B. Obama. 39 proc. palankiau vertina M. Romney. Beveik trys ketvirtadaliai debatų žiūrovų, anot CNN apklausos, B. Obama pasirodymą laiko geresniu, nei tikėtasi. Apie M. Romney tokios nuomonės yra tik kas ketvirtas apklausos dalyvis. Beveik kas trečias rinkėjas iš respublikono tikėjosi geresnių rezultatų, iš B. Obama – tik kas dešimtas.

Gruzijoje atidarytas Lituanistikos centras

Tbilisis (URM info) – Lietuvos ambasadorius Tbilisyje Jonas Paslauskas spalio 16 dieną dalyvavo įkilmingame Lituanistikos centro atidaryme Gruzijos technikos universitete. Sveikindamas Tbilisio akademinę bendruomenę ambasadorius pabrėžė ne tik kultūrinę ir istorinę, bet ir praktinę lietuvių kalbos mokymosi reikšmę. „Gruzijai įstojus į Europos Sąjungą, jauni specialistai, kalbantys oficialiomis ES kalbomis, turės daugiau karjeros galimybių. Tegel viena iš šių kalbų būna seniausia gyvoji indoeuropietiška kalba – lietuvių“, – sakė ambasadorius.

Pasak čia dėstysiančio Lietuvos edukologijos universiteto profesoriaus Vido Kavaliausko, Lituanistikos centro durys atviros ir kitų Gruzijos universitetų studentams. Kadangi susidomėjimas di-

Centro atidarymas, viduryje – Lietuvos ambasadorius J. Paslauskas. URM nuotr.

delis, tikėtina, kad kitais metais įstai-ga išaugs į didesnę – Baltistikos – cen-trą. Šiuo metu lietuvių kalbos kursus Tbilisyje lanko 57 studentai. Planuo-

jama, kad penki geriausi kurso klau-sytojai kitais metais dalyvaus lietuvių kalbos vasaros kursuose Lietuvoje.

Redakcijos žodis

Ar žinote, apie ką šiandien kalba visa Lietuva? Ne apie rinkimų į Seimą rezultatus ir ne apie referendumą dėl naujos Visagino atominės elektrinės statymo. Šiandien visa Lietuva kalba apie gėdingus rinkimų tvarkos pažeidimus ir balsų pirkimo atvejus, kuriuos šios savaitės pradžioje paviešino Lietuvos internetinis dienraštis Delfi.lt. Palikus nuošalyje nesmagias mintis apie moralinį mūsų nuosmukį, Leonido Donskio įvardytą tiesiog amoralumu (pasak Seimo pirmininkės I. Degutienės, tokios pažeidimų gausos turbūt dar nebuvo per visus 22 nepriklausomybės metus), verta atkreipti dėmesį į Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto perspėjimą, jog rinkėjų papirkinėjimo atvejai kelia pavojų nacionaliniam saugumui. Naujausiais duomenimis, policija yra gavusi 261 pranešimą apie galimus rinkimų pažeidimus, pradėti 13 ikiteisminių tyrimų. Daugiausiai nusiskundimų yra susiję su Darbo partija.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00 JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00
Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu
metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA: JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00
Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu
metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikaitė@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.
Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:
rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: EMIGRACIJA

Kaip išlaikyti tris milijonus?

ANTANAS ANSKAITIS

ties vertėtų. Lietuvos lenkų rinkimų akcija savo programoje žada siekti, kad motinai, pagimdžiusiai ir užauginusiai vieną vaiką, pensinis amžius būtų paankstintas vieneriais metais, du – dvejais, tris – trejais ir t. t. Argi ne įdomus pasiūlymas, galintis paskatinti mamas turėti daugiau vaikų ir anksčiau išeiti į užtarnautą poilsį?

Dėl Vyriausybės neryžtingumo iš gyvenamųjų namų atnaujinimo užmojų išėjo tikras šnipštas. Už dalį nepanaudotų lėšų premjeras pasišovė pirkti tris šnipštasparnius, atsiprašau, sraigtasparnius, kainuosiančius 138 mln. litų. Pabandykim paskaičiuoti: vieno kambario butas kainuoja apie 100.000 litų. Už tuos besimėtančius milijonus būtų galima pastatyti 1,380 mažų butų. Susituokė jauna pora – gali gauti vieno kambario komunalinę butą, susilaukė vaikelio – dviejų kambarių būstą, dar pagausėjo šeima – kelkis į erdvesnį. Susitaupei pinigų, nusipirk tą būstą. (...)

Teko kalbėtis su keliais žmonėmis, tapusiais bedarbiais. Vienas bičiulis guodėsi: „Nežinau, koks apima šlykštus jausmas, kai kupinas jėgų netenki darbo. Tampi ne žmogumi, o preke, kurios niekas nenori pirkti.“ Matyt, tokia būseną vienus priverčia viską spjovus emigruoti, kiti iš nevilties tampa girtuokliais, tretį susitaiko su likimu, atpranta dirbti, gyvena iš pašalpų ar rausdami atliekų dėžėse. Reikėtų smerkti verslininkus, kad, persisunkę liberalizmo garais, į darbininkus žiūri ne kaip į žmones, o tik kaip į darbo jėgą. Kita vertus, ir jiems irgi dantis sukandus tenka suktis, kad išgyventų. Vis dėlto įmonės dalį pelno turėtų skirti, kad būtų paremiami tie, kurie dar neturi darbo patirties.

O juk yra būdų, kaip neatstumti žmonių, neišgrūsti į darbo biržą. Sakykime, kodėl darbo netenkantis žmogus negalėtų būti perkeltas į įmonės kadrų atsargą, kurį laiką iš valstybės per įmonę gautų bedarbio pašalpą, už ją nors vieną dieną per savaitę įmonėje padirbėtų, bendrautų su darbo draugais, atsiradus užsakymui, be didelių formalumų stotų prie staklių. Kaip dėl to palengvėtų sezoninio pobūdžio bendrovių, pavyzdžiui, sodininkystės ūkių administracijos veikla, nereikėtų klampintis popierizme priimant laikinus darbuotojus. Kai kas teigs – atsivers kelias įmonių vadovams piktnaudžiauti valstybės parama. Bet juk galima rasti saugiklius.

Visuomenė skiria daug lėšų, kad parengtų jauną specialistą. Tad kodėl studentas, valstybės pinigais gavęs išsilavinimą, neturėtų bent metus dirbti paskyrimo vietoje.

Apie imigrantus ir patriotus

Vis daugiau girdėti balsų, kad be imigrantų pagalbos negalėsime sėkmingai plėtoti ekonomikos, rūpintis socialiniais reikalais. Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų rinkimų programoje sakoma: „Sieksime pritraukti talentus iš Baltijos kaimynų, taip pat Baltarusijos, Ukrainos, Rusijos, pasiūlydami puikias sąlygas pradėti verslą bei palengvintas sąlygas jiems ir jų šeimoms gauti vizas ir darbo leidimus.“ Lietuvos socialdemokratų partijos vadovas Al-

girdas Butkevičius mano, kad reikėtų kviestis kvalifikuotus inžinierius, šaltkalvius, tekintojus, jų įmonėms ypač trūksta. O Paksas vėl originalus – apsiplikinęs

su savo rėmėju patarėju Jurij Borisov, pučia eidamas pro kopūstų lauką – nereikia iš rytų jokių specialistų. Tik iš kokios olos iškrapštyti tą jo svajojamą pusmilijonį?

Tad kiek tų talentų ir kvalifikuotų šaltkalvių reikia, ar geras suvirintojas, elektrikas priskiriamas talentų kategorijai? Logiška būtų mąstyti: jei kas mėnesį iš Lietuvos išvažiuoja 2,000 jaunų, energingų žmonių, jei po kelerių metų, kaip rodo apklausos, atgal į tėvynę sugrįš tik pusė jų, vadinasi, reikia, kad kas mėnesį į Lietuvą iš užsienio atsikraustytų bent 1,000 darbščių, talentingų žmonių. Per metus – 12,000, ir ne bet kada, o jau dabar. Pernai mūsų valstybėje laikinai apsigyveno 3,292 užsieniečiai, tik niekur nepavyko sužinoti, kiek iš jų talentų, puikių inžinierių, o kiek skrajūnų. Pagaliau reikėtų pasakyti, kaip padėsime atvykstantiems talentams įsikurti, kur apgyvendinsime, kur mokysis jų vaikai?

Suprantama, tas darbas susidurs su dalies visuomenės pasipriešinimu. Kaip ją įtikinti, kad mąstytojų ir apie ekonomiką, o ne vien apie tautos grynumą? Kai kurie mūsų politikai vis suka plokštele, kad didžiausią pavojų kelia Rusija. Bet derėtų skirti laikinus Kremliaus vadovus nuo rusų tautos, žvelgti į rusus kaip į kaimynus, artimus kultūra, kai kuriuos turinčius lietuviško kraujo, linkusius bendradarbiauti, nelaimėje padėti. Prisiminkime tik porą primirštų faktų. Šiaulių krašto dvarininkai tėvas ir sūnus Vladimirai Zubovai per pusę šimtmečio kryptingo selekcinio darbo išvedė Lietuvos žaliųjų ir vėliau Lietuvos juodmargių galvijų veisles. Šių veislių karvės atsparios, duoda daug gero pieno ir auginamos visoje Lietuvoje. Maskviečiai noriai perka lietuviškus pieno produktus, gal juose esama ir rusiško aromato. Pagrįstai didžiuojamės nacionaline šventove – Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejumi, M. K. Čiurlionio dailės galerija, tik dažnas nežino, kad tuos puikius rūmus suprojektavo rusų architektas Vladimir Dubenecki. Geranoriškai žvelgdami į kaimynus, turėtume pritari konservatorių siūlymui vilioti talentus, socialdemokratų idėjai kviešti trūkstamus specialistus iš Rusijos, Baltarusijos, Ukrainos. Tik tada, kai jie nevažiuos, teks ieškoti komentatoriaus persamų pakistaniečių.

O tiems tėvynainiams, kurie dėl trupinio aukso, gardaus valgio šaukšto palieka gimtinę ir jau nežada grįžti, vertėtų priminti mūsų himno autoriaus Vinco Kudirkos žodžius: „Negaliu tikrai pasakyti, ar nostalgija paliečia ir tuos, kurie laisva valia išsižada ir savo kalbos, ir savo tėvynės. Vis dėlto tikrai žinau, kad tuos vargšus slepia kitokia *liga* – *stupiditis s. demencia*, t. y. suirimas protinių veiksmų ir visiškas jų sustojimas, susijęs su smegenų atbukimu ir stoka jausmų.“ Geras daktaras buvo Kudirka – nebijojo tiksliai nustatyti ligas.

Sutrupinta

Delfi.lt

Antanas Anskaitis – Lietuvos žurnalistas, savaitraščio „Savivaldybių žinios“ korespondentas.

Lietuvos Statistikos departamento duomenimis, šiemet kiekvieną mėnesį emigruoja vidutiniškai po 2,000 tautiečių. Kas mėnesį dingsta toks miestelis kaip Kudirkos Naumiestis, Ramygala, Dusetos ar Žagarė. Kas ketvirtį išgaruoja Ignalinos ar Lazdijų dydžio rajono centras. Dabartinę emigraciją galima lyginti su prieš 300 metų siaubusiu maru, kada vakarų Lietuvoje ištūstėjo ištisi kaimai. Vis dažniau savęs klausiamo, ką daryti, kad sumažėtų emigracijos srautas. Tik kažkodėl dažnas politikas rinkimų padebesiuose noriau kalba ne apie tautos išlikimo grėsmę, o apie trečiaeilės svarbos limonadines problemas (...).

Politikų užuominos, komentatorių provokacija

Tiesa, kai kas bando griebti jautį už ragų. Vienoje vadovų debatų laidoje partijos „Tvarka ir teisingumas“ pirmininkas Rolandas Paksas aiškino, kad visas socialines problemas išspręsimе tik tada, kai Lietuvoje gyvens pusketvirto milijono žmonių. Tačiau nieko konkretaus nepasakė, kaip prasimanyti tą trūkstamą pusmilijonį, kai jau ir trijų milijonų nebeturime. Premjeras Andrius Kubilius užsiminė, kad talentus vilios iš kaimynų.

Tomis pačiomis dienomis komentatorius Andrius Užkalnis straipsnyje spaudoje ir interneto svetainėje „Atsivežkime į Lietuvą darbo jėgos“ tvojo iš peties. Pasak jo, mūsų studentai yra jaunatviškos tinginystės, kvailių vilčių ir išlepimo puokštė. Visą jaunimą išbarė: jei tau nepatinka dirbti Lietuvoje, tai būk geras, kraukis daiktus ir varyk ten, kur geriau. Atvažiuos kiti darbus dirbti – iš Indijos, Pakistano, Alžyro, Libano, Kinijos ir dirbs tai, ko jūs nenorite dirbti, už tą algą, kuri jums per menka. Ir uždirbs pinigus, kad tikrai išmokėtume pensijas. Ir dėjo į akį mūsų tautininkams: „Šiurpkit, patriotai. Trimituokit pavojų jau dabar. Bet bus taip, kaip turi būti, nes pažangos niekas nesustabdys.“

Tačiau skeptikas suabejos – kokia čia pažanga, jei žmonės bėga iš Lietuvos. Kaip lengva ir paprasta nueiti iki Pakistano, kai komentatoriai už valstybės ateitį neatsako. Tačiau dviejų įtakingų partijų vadovų užuominos, įmonių vadovų reikalavimai leisti priimti į darbą kvalifikuotus užsienio šalių specialistus, nes be jų dūsta gamyba, byloja, jog reikia ne tik kalbėti, bet ir turėti konkrečių veiksmų programą. Joks rimtas demografas jau nebandys sakyti, kad greitai sulauksime pusketvirto milijono gyventojų. Bet nenusiristi iki pustrėčio milijono verčiau reikia. Naujoji valdancioji dauguma, jeigu jai išties rūpės Lietuvos likimas, neturėtų ilgai gaišti laiko postų dalybai, saviškių sodinimui į šiltas vietas, o visuose miestuose ir rajonuose organizuoti, tarkime, dviejų-trijų mėnesių diskusiją, atrinkti vertingiausius pasiūlymus ir pagal juos parengti Lietuvos gyventojų išlaikymo tėvynėje programą. Kai kuriuos jos punktus būtų galima įvardyti jau dabar.

Keli siūlymai lėtinti emigracijos srautą

Sovietmečiu galiojo vadinamas viengungio mokestis. Lygių teisių prižiūrėtojai dabar jo įvesti neleistų. Bet gimus vaikui, tam tikru procentu sumažinti mokesčius jaunai šeimai iš-

Baigėsi pirmasis rinkimų kampanijos ratas ir kol dar nežinomi rezultatai (rašau sekmadienio rytą), norėčiau pasidalyti padrikais išpūdziais apie jų eigą Vilniuje.

Rinkimo kampanija prasidėjo labai vangiai. Pagrindinių partijų politikai leido sau ilgai atostogauti, lyg rinkimų kampanija būtų smulkmena, dėl kurios nereikėtų sutrumpinti atostogas ar pakeisti poilsio ritmą. Daugelyje kitų šalių rinkimų kampanija yra ilgesnė ir labiau įtempta, nors JAV šiuo atžvilgiu seniai peržengė proto ribas – tenai prezidento rinkimų kampanija tęsiasi dvejus metus, kiti net sakytų, kad ji niekada nėra nutraukiama.

Per paskutines kelias savaites rinkimų kampanija įgijo pagreitį. Vilnių pradėjo puošti kandidatų ir partijų lauko reklamos stenduose, autobusų ir troleibusų stotelėse bei kitur. Džiugu, kad atsisakyta 2008 m. idiotiškų taisyklių, kurios reklamą tiek varžė, kad jos faktiškai nebuvo matyti. Net dabar keli užsieniečiai pasakė, kad reklamų ir mitingų yra tiek mažai, jog nepastebėtumei, kad vyksta rinkimų kampanija.

Viešosios reklamos įdomios, nes jos nemažai pasako, kaip partijos save vaizduojasi. Man į akį krito Darbo partijos reklamos. Nuotraukoje šalia vietinio kandidato šmėžuoja partijos vadovas Viktor Uspaskich, lyg suteikdamas tėvišką palaiminimą ar partinį *imprimatur*. Nežinau, ar manoma, jog Uspaskich populiarumas padidins vietos kandidato sėkmės galimybes, ar tai tik partijos vadovo savimylės proveržis, priminimas, jog partija yra jo.

Darbo partija didžiuojasi žinanti, kaip pakelti minimalų atlyginimą iki 1,509 litų. Įsidėmėtina, kad alga yra 1,509, o ne 1,500 litų. Lyg partijos ekonomikos žinovai, padarę įvairiausių ekonometrišnius apskaičiavimus, priėjo išvadą, kad neįmanoma pakelti atlyginimo iki 1,510 litų, o didinimas iki 1,508 nuskriaustų Lietuvos žmones, nes jų sąskaita kas mėnesį būtų sutaupomas vienas litas.

Socdemų reklamose partijos vadovas Algirdas Butkevičius skelbia, kad „svarbiausia – žmogus“. Sunku ginčytis su ta itin banalia fraze, juk neskelbsi, kad gyvulėliai ar šunys yra svarbiausia. Neaišku, ko siekiama šiuo šūkiu, kokius vaizdinius siekiama sukelti rinkėjų mintyse. Man tas po-

Rinkimų kampanijos išpūdžiai

KĘSTUTIS GIRNIUS

sakis primena Gorbačiovo plepėjimą apie žmoniškąjį faktorių, bet neabejoju, kad socdemai sąmoningai nesistengia gautis paskutiniojo genseko šlovės skraiste.

Gyvenu Antakalnyje, tad kurį laiką daug kur buvo matyti premjero atvaizdas. Pastaruoju metu atvaizdą pakeitė kitos reklamos, pabrėžiančios Vyriausybės ir partijos pasiekimus. Nežinau, kodėl Kubilius „ištremtas“, bet teigiama reklama yra sveikintinas žingsnis, nors pati reklama nepagau-na akies.

Labai padidėjo reklamų kiekis internete. Vos įžengus į svetainę akis duria besišypsantis, geresnį gyvenimą žadantis politikas. Reklamos nesukelia smalsumo, net erzina, nes beveik per prievartą brukamos. Stengiausi nė vienos nepaskaityti ir beveik pasisekė iki kol pažįstama pasiuntė konservatorių reklamėlę, kurioje nesididžiuojama savais laimėjimais, bet tyčiojamasi iš lakūnų respublikos ir agurkų milijonierių.

Stebina politikų nenoras bendrauti su žmonėmis. Vilniuje nebuvo didesnių renginių. Nei konservatoriai, nei socdemai neišnuomavo „Siemens“ ar kitos arenos, nesukvietė rėmėjų, siekdami įkvėpti, sukurti bendrumo jausmą. Net santūrus vokiečiai rengia tokius entuziazmą diegiančius mitingus. Mažai bendraujama ir su mažesnėmis grupėmis, nesistengiama asmeniškai susitikti su rinkėjais, su jais pasisveikinti, paduoti jiems ranką. JAV tai tiek įprasta, kad net sukurta atskira frazė – press the flesh (paspausti kūną).

Rinkimų kampanijos įkarštyje Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė beveik savaitę lankėsi Afganistane, dalyvavo NATO gynybos ministrų susitikime Briuselyje. Rinkimų diena nėra paslaptis, tad sunku suvokti, kodėl iš anksto nebuvo nustatoma kita data kelionei į Afganistaną. Jos kolegos, beveik visi politikai, būtų puikiai supratę

priežastis, jei ji nebūtų vykusį į Briuselį.

Susidaro įspūdis, jog net didžiausios partijos trūksta savanorių ir lėšų. Į mano duris pasibeldė tik du konservatorių partijos atstovai, kurie labai mandagiai perdavė partijos agitacinę medžiagą. Socdemai tenkinosi ikišti bukletą į pašto dėžutę. Kitų partijų – nė ženklo. Gal jie užmiršo, kada vyksta rinkimai.

Debatų buvo su kaupu, bent dešimt kartų daugiau negu reikėjo. Jie buvo nuobodūs, net atgrasūs. JAV vyksta trys debatai tarp Respublikonų ir Demokratų partijų kandidatų ir prezidentus. Kandidatai į viceprezidentus susitinka tik kartą. Per neseniai vykusius parlamento rinkimus Olandijoje vyko trys debatai. Ribotas debatų skaičius užtikrina didelį žmonių dėmesį, verčia kandidatus susikaupti. Puikūs vadovo Diederik Samsom pasirodymai debatuose padėjo Olandijos Darbo partijai laimėti daug daugiau balsų negu tikėtasi.

Lrytas.lt surengė populiariausių partijų vadovų debatus – ne vieną, bet aštuonis, kurių kiekvienas tęsėsi dvi valandas. 16 valandų! Buvau vienas vadinamųjų ekspertų, kuris turėjo juos vertinti, tad turėjau pareigą juos žiūrėti. Jie buvo perdėm ilgi, formatas buvo netinkamas (vadinamieji patarėjai dažnai kalbėdavo nesąmones), vedantysis negebėjo juos tinkamai vesti. Egidijus Masiulis juos pavadino politinės kultūros lygio pakėlimu. Aki-vaizdu, kad mes skirtingai įsivaizduojame politinę kultūrą.

Stebima, kad didžiausių Lietuvos partijų vadovai išipareigoja aštuonis sekmadienio vakarus paaukoti tarpusavio šnekučiavimui, lyg jie nebūtų galėję bent dalį to laiko naudingiau išnaudoti, susitikdami su rinkėjais, lankydami kaimus ir miestelius. Nežiūrėjau nė vieno LRT debatų. Nesuprantu, kodėl Lietuva negalėtų pasekti kitų šalių pavyzdžiu ir surengti tris debatus, kuriuos perduotų visos stotys ir į kuriuos žiūrėtų rinkėjų dauguma.

Bet yra pragiedrulių. Pranešta, kad liberalcentristas Gintautas Babravičius savo kampanijai paaukojo 5,000 litų. Ne kartą jis yra deklaravęs neturintis nei privalomo deklaruoti turto, nei piniginių lėšų. Tad galvodavau, kad vargšas buvo ir be pastogės, priverstas gyventi palapinėje prie Neries ar Sapieginės miškuose. Džiugu, kad be reikalo rūpinausi. **Alfa**

Yup'ik eskimų genties kalboje „A-ta-ne-maa“ reiškia „Viešpatie“. Tai atsako „Iš-klausyk mus, Viešpatie!“ dalis, tikintiesiems meldžiant įvairių malonių. Šie žodžiai rugpjūčio 12 d. nuskambėjo Šv. Širdies katedroje, esančioje Fairbanks, Alaska. Šįmet Fairbanks vyskupija šventė savo gyvavimo 50-ties metų jubiliejų.

Prieš 32 metus man su šeima tame miestelyje stovyklaujant, pravažiavome pro katedrą, bet kadangi buvo savaitės vidurys, į vidų neužsukome. Atsimenu, kad katedra atrodė gana vargingai. Tai būta medinio pastato, panašesnio į didelę daržinę su kryžiumi ant stogo. Toje pačioje kelionėje dalyvavome šv. Mišiose, vykusiose McKinley valstybiname parke, į pietus nuo Fairbanks. Ten meldėmės didelėje brezentinėje palapinėje, talpinančioje bent šimtą žmonių. Tuo metu to nežinojome, bet buvome misijų teritorijoje.

Šįmet į jubiliejaus iškilmes į katedrą atvyko du arkivyskapai, 5 vyskupai, 21 kunigas, 14 moterų vienuolių, 2 broliai vienuoliai, 7 diakonai su žmonomis ir grupė Kolumbo vyčių. Aišku, iškilmėse dalyvavo ir šimtai tikinčiųjų, sukviestų iš visos vyskupijos. Vyskupija, kurią sudaro 46 parapijos, įsteigta popiežiaus Jono XXIII 1962 m.

Jubiliejaus iškilmėms buvo ruošiamasi iš anksto. Man ypač didelį įspūdį paliko dabartinio vysk. Donald J. Kasttler mintis apjungti vyskupijos tikinčiuosius ir Bažnyčios geradarius labai paprastu, bet prasmingu projektu. Buvo pastatytas didelis medinis kryžius, taip pat pagaminta daug medinių gabaliukų, pavadintų „maldos kvadratais“, ant kurių tikintieji galėjo užrašyti savo pavardę ir savo maldos intenciją. Visi gauti įrašai, o jų susidarė per 2,600, buvo priklijuoti ant Padėkos kryžiaus ir palaiminti. Ar ne prasminga mintis, verta pakartoti ir tarp lietuvių, sakykime, Dainavos jaunimo stovyklos Kryžių kalnė?

Fairbanks vyskupija yra didžiausia vyskupija

„Išklausyk mus, A-ta-ne-maa!“

ROMUALDAS KRIAUČIŪNAS

Alaska valstijoje, užimanti 410,000 kv. mylias (maždaug 16 kartų didesnė už Lietuvą), tebeprisklausanti ir remiama Popiežiaus misijų draugijos. Kitais žodžiais tariant, ji tebėra laikoma misijų teritorija. Vatikano misijų draugijų parama yra kritiška, nes tik 9-ios iš 46-ių parapijų išsilaiko pačios. Vyskupijos jubiliejaus proga buvo paminėtos ir dabartinio vyskupo dešimtmetis bei 125 m. sukaktis nuo jėzuitų ir kitų misionierių atvykimo apaštalaui į Alaska.

Trūkstant kunigų, nuo maždaug 1970 m. sukurta gana sėkminga eskimų diakonų paruošimo programa, ilgainiui tapo sektinu pavyzdžiu likusioms JAV valstijoms. Tačiau yup'ik vadovai teigia, kad kunigų trūkumas ir lėšų stoka labai mažina evangelizacijos pastangas. Dažnas atvejis, kur parapiją kunigas aplanko tik kas mėnesį ar kas du. Vienos korespondentės pranešimu, prel. Edmundas Putrimas, šiais metais dalyvavęs ateitininkų poilsio ir studijų savaitgalyje Dainavoje, pabrėžė, kad didžiausia dabartinė problema yra kunigų trūkumas. „Reikės vis labiau kliautis pasišventusiais pasauliečiais, jaunimą mokant tikėjimo tiesų ir prisidedant prie parapijos veiklos“, – rašoma „Drauge“ (2012 m. rugsėjo 22 d.). Labai panašiai kalba ir yup'ik vadovai tolimoje Alaska valstijoje.

Nuo pat vyskupijos įsteigimo Fairbanks vyskupija leidžia žiniaraštį „The Alaskan Shepherd“, kur ant kiekvieno numerio viršelio rašoma: „Vieni duoda vykdamą į misijų kraštus. Kiti duoda

aukodami. Be jų misijų nėra.“ Gal kiek stebina faktas, kad Fairbanks vyskupija yra laikoma misijų teritorija. Likusi JAV teritorija ne tik turi prideramą statusą Katalikų Bažnyčioje, bet ir daug prisideda prie Evangelijos skleidimo pasaulyje, ypač remiant reikalingomis lėšomis.

Tačiau pati Amerikos katalikų savimonė nėra pageidaujamoje aukštumoje. Pernai metais Catholic University sociologijos prof. William D'Antonio ir jo bendradarbių paskelbtoje studijoje rasta, kad vienas iš keturių amerikiečių save laiko kataliku, bet tai yra labiau kultūrinis nei religinis tapatybės požymis. Apklausoje, kurioje dalyvavo 1,442 suaugę katalikai, 88 proc. atsakovų teigė, kad žmogaus gyvenimo būdas yra svarbiau, nei jų buvimas ar nebuvimas kataliku. 86 proc. atsakovų teigė, kad galima likti ištikimu savo Bažnyčiai, nors ir nepritartumei kai kuriems Bažnyčios mokymams. Tik 30 proc. pritarė teigimui, kad jie besąlygiškai palaiko Bažnyčios mokymo autoritetą.

Įsitikinimai turi įtakos ir Bažnyčios lankymui. Apklausoje rasta, kad 2011 m. 31 proc. bažnyčią lanko bent kartą per savaitę. 1987 m. tokiau buvo 44 proc. Tuo pačiu metu bažnyčią lankančiųjų rečiau nei kas mėnuo procentas per tą patį laiką pašoko nuo 26 iki 47 procentų. Paklausti, kodėl bažnyčios nelanko dažniau, 40 proc. atsakė, kad jie savęs nelaiko religingais.

Komentuodamas apklausos rezultatus, paskelbtus „The National Catholic Reporter“, leidinio redaktorius Tom Roberts teigia, kad Bažnyčios pasisakymas prieš mirties bausmę, prieš tos pačios lyties asmenų vedybas, prieš kunigų vedybas nesulaukia daugumos katalikų pritarimo. Dau-

Nukelta į 15 psl.

Los Angeles, CA

„Lietuvių dienos“ vakariniame pakraštyje gyvuoja!

DANGUOLĖ RAZUTYTĖ-VARNIENĖ

Iš šiais metais „Lietuvių dienos“ netrūko talentingų programos atlikėjų, pradžiuginusių susirinkusius. Šauniai ir sėkmingai pasirodė Los Angeles vietiniai menininkai. Didžiuojamės savo miesto dainininkais – vyrų oktetu „Tolimi aidai“ ir dainininkų grupe „Draugai“ (vadovė G. Grinkevičienė), kurie jau keletus metų iš eilės „Lietuvių dienos“ atlieka lietuviškų dainų pynes.

Rengėjai džiaugėsi, jog jiems pasisekė pakviesti (ir paremti jų kelionę) lietuvių liaudies kaimo kapelą iš Indianapolis miesto „Biru Bar“ (vadovas Otonas Balčiūnas), kuri tikrai pradžiugino lietuviškos muzikos mylėtojus.

Prie dainų turi būti ir lietuviški tautiniai šokiai! Kaip kiekvienais metais, taip ir šiais, šoko vietinis studentų ir gimnazistų amžiaus jaunimas iš Los Angeles „LB Spindulio“. Prie jų prisijungė ir vaikučiai iš Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklėlės, kurie atliko dainų ir šokių programėlę. Prie tautinių šokių programos prisijungė ir Los Angeles pramoginių šokių grupė „Retro“ (vadovė Sigita Barysienė).

Gyvuoja mūsų lituanistinė mokyklėlė ir pasišventę jos mokytojai. Todėl nebuvo staigmena, kad šventės metu buvo pagerbti ir šokių mokytojai, tiek metų mokantys vaikus meilės lietuviškiems tautiniams šokiams. Pirmąkart šeši „LB Spindulio“ vadovai tapo šių metų „Lietuvių dienų“ *grand marshals* – garbės svečiais. Tai: Daina Žemaitaitytė, Regina ir Linas Polikaičiai, Dana Augutė-Scola, Rita Žukienė ir Sigita Barysienė.

Programos atidarymas – himnus gieda vyrų oktetas „Tolimi aidai“.

Taip dar kartą buvo atkreiptas visuomenės dėmesys, kad Los Angeles lietuviai į XIV Lietuvių tautinių šokių šventę Boston mieste nusiuntė daugiau nei 120 šokėjų. Man, kaip programos vedėjai, buvo garbė visiems šešioms šokių mokytojoms užrišti po tautinę juostą. O miesto pažymėjimus jiems įteikė Los Angeles lietuvių veikėja Marytė Šepikaitė.

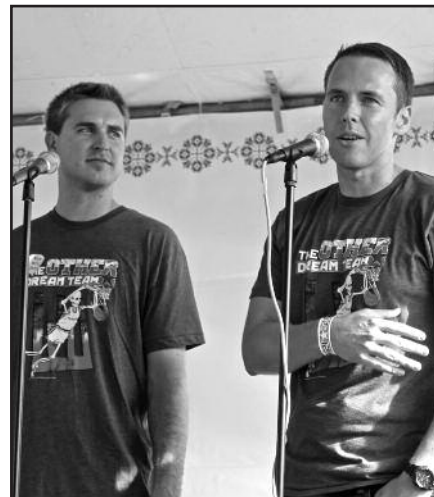
Kiti programos atlikėjai atvyko iš kitų miestų. Iš Montreal – nauja grupė dainininkų „Kristina ir penketukas“. Visiems smalsu buvo sužinoti, kas ta Kristina? Pasirodo, Kristina yra žymios Ritos Klierienės, Cleveland choro „Exultate“ vadovės, duktė. Šios grupės merginos smagiai atliko naujoviškas daineles, joms akompanavo žymus muzikas iš Montreal Aleksandras Stankevičius. Šeštadienio vakare grojo įvairios roko grupės, dainavo dainininkas iš Lietuvos Ruslanas Kirilkinas. Iš Čikagos

Dainuoja Los Angeles „Tolimi aidai“.

atvyko „Dance Duo“ šokėjai.

Renginio atidarymo metu buvo pagerbta ir pasveikinta Danguolė Navickienė, neseniai išrinkta Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininke. Taip pat buvo smagu

Marius Markevičiaus (d.) pasakoja apie savo sukurtą filmą „The Other Dream Team“. Šalia jo – Aleksas Vilkas.

tarp dalyvių pamatyti ir Marių Markevičių, kuris papasakojo apie savo neseniai sukurtą filmą „The Other Dream Team“ ir pakvietė visus jį žiūrėti kino teatruose. Šio filmo sėkminga premjera JAV kino teatruose įvyko prieš porą savaičių, o Marius apie filmo kūrimą žada daugiau papasakoti spalio 14 d. vyksiančioje LA Akademikų metinėje šventėje.

26-ąsias „Lietuvių dienas“ rengė jaunas komitetas, vadovaujamas Vyto Juškio ir Povilo Žemaitaičio. Jiems į talką atėjo Danguolė Navickienė. Man, kaip ir kitiems vyresniems Los Angeles lietuviams, yra svarbu, kad „Lietuvių dienų“ tradicija gyvuotų ir nenutrūktų. Su džiaugsmu galime sakyti, kad mums vis dar pavyksta jas surengti – jau 26-tąjį kartą.

Daugiau žinių apie šių metų LA „Lietuvių dienas“ rasite www.lt-days.com

**K. Kazlauskas, Mindaugo ir Inos Petokų,
D. Varnienės nuotraukos**

Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokiniai dainuoja „Lietuvių dienos – čia!“

Lietuvių liaudies tautinis šokis „Malūnas“ – šoka „LB Spindulys“.

Chicago, IL

Kur imigrantams mokytis anglų kalbos?

„Rosetta Stone“ kompiuterių klasė.

Individualus mokymas.

Aquinas Literacy Center (ALC) – Aquinas mokymo centras buvo atidarytas 1996 m. mūsų užtarėjos Dievo Motinos bažnyčios vienuolyno rūsyje, Čikagoje, siekiant

patenkinti didėjančią McKinley Park gyventojų anglų kalbos poreikį.

Mokymo centras siūlo įvairius mokymo metodus: pokalbių, rašymo, „Rosetta Stone“ kompiuterių klases,

knygų skaitytojų klubą, individualų mokymą. Kad gautumėte asmeninį mokytoją, privalote būti ne jaunesnis kaip 18 metų ir būti šio centro studentas. Individualus mokymas vyks-

ta 90 min. per savaitę. Dėl dienos ir laiko susitaria mokytojas ir studentas. Visos mokymo programos yra nemokamos.

Norintys mokytis anglų kalbos ALC, turi atvykti į mokymo centrą adresu: 3540 S. Hermitage Ave., Chicago ir užsiregistruoti asmeniškai. ALC dirba nuo pirmadienio iki ketvirtadienio nuo 9 val. r. iki 8 val. v.

Mes taip pat ieškome mokytojų savanorių, kurie galėtų skirti 90 min. savo laiko per savaitę mūsų mokymo centre. Visi norintys dirbti ALC privalo išeiti 12 val. kursą. Mokytojų apmokymas numatomas spalio 26 d. nuo 6 val. iki 9 val. vak. ir spalio 27 d. nuo 9 v. r. iki 3 val. p. p. Visi norintys tapti savanoriais mokytojais privalo būti ne jaunesni kaip 18 metų ir gerai mokėti anglų kalbą. Antroji kalba nebūtina. Informacija pasiteirauti tel. 773-927-0512 arba el. paštu: aquinaslit@aol.com.

Parengė Rasa Gilienė ir Zita Bagdžius.

Rašymo pamoka.

Čikagiškės mamytės vėl telkia lėšas

VILMA KAVA

Vėlų spalio 9 d. vakarą čikagiškė Edita Zasimauskaitė internetiniame puslapyje „Facebook“ paskelbė apie renginį: „Virtuali labdaros akcija“. Vien per naktį buvo paaukota apie 500 dol., per kelias dienas suma pasiekė 1,000 dol. Pinigai reikalingi vaistams dviem Lietuvoje gyvenantiems vaikučiams, sergantiems onkologinėmis ligomis.

Lietuvoje veikiantis labdaros ir paramos fondas „Mamų unija“ rūpinasi vėžiu sergančiais vaikais ir jų šeimomis. Vien „Facebook“ šis fondas turi arti 12,000 narių.

Fondo atstovė Eglė Melinauskienė papasakojo, kad į fondą kreipėsi pagalbos Šarūno iš Marijampolės ir Emilijos iš Kauno mamos, prašydamos pagalbos. Abiem vaikams Santariškių vaikų onkologiniame skyriuje atliktas kaulų čiulpų persodinimas. Tačiau, nepaisant visų medikų pastangų, dėl labai silpnos imuninės sistemos, išimetė grybelinė infekcija, kurios negydant, abu vaikai neišgyventų.

Šarūno padėtis kiek blogesnė, nes grybelinė infekcija nukeliavo į plaučius, ir brangius vaistus, kuriuos šeima turi pati nupirkti, berniukui reikės vartoti ne mažiau kaip pusę metų. Emilijai – apie du mėnesius. Kol vaikai guli ligoninėje, šiuos vaistukus jie gauna nemokamai, tačiau vėliau bus taikomas ambulatorinis gydymas ir vaikas išleistas namo. Kadangi už vaistus nėra atlyginama, nuo išvykimo iš ligoninės dienos vaistus turi pirkti tėvai.

Spalio 8 d. „Mamų unija“ nupirko Šarūnui vaistukų dviem savaitėms, už kuriuos sumokėjo 5,729.31 Lt. Šių vaistų mėnesiui kaina yra apie 12,000 litų. Tėvams tai – nepakeliamas našta, todėl fondas kreipėsi į visus geros valios žmones, prašydamas padėti šioms šeimoms įsigyti vaistukus.

Išgirdusios, kad reikia pagalbos, padėti ėmėsi „Facebook“ įsikūrusios grupės „Chicago mamytės“, jungiančios arti 500 narių, atstovės. Čikagos mamytės jau ne pirmą kartą rengia paramos akcijas. Pernai prieš Kalė-

das jos rinko lėšas Puidoko šeimai ir kelioms mamytėms, atsidūrusioms bėdoje, padėti.

Šią vasarą viena iš mamų su rengė didelius išpardavimus („Garage sale“), kuriems daiktus aukojo mamos iš visų apylinkių, o surinktos lėšos buvo skirtos paramai. Čikagiškė Zasimauskaitė pasakoja, kad „Facebook“ įkurta „Linuko grupė“, vienijanti arti 5,000 narių, jau senokai padeda Lietuvos vaikams, sergantiems onkologijos ligomis. Būtent šios grupės dėka daugiausiai iš Anglijos keliavo daiktai Onkologijos centrui. Prie šių pastangų prisijungė ir „Mamų unija“.

„Centrui suaukotos ir skalbimo mašinos, ir lovos patalynė, ir rūbeliai, ir žaislai. Pramušti ledus yra sunku, nes žmonės visiškai nepasitiki – sako Edita, – bet ‘Facebook’ galima matyti nuotraukas, skaityti komentarus ir įsitikinti veiklos skaidrumu. O patikėję žmonės geba atlikti didelius darbus: iš Anglijos vairuotojai veža didžiausius krepšius nemokamai, taigi galėtų įsisodinti ke-

leivį ir gauti pinigų. Mūsų tauta nėra bloga.”

Norintiems padėti dviem Lietuvos vaikučiams, sergantiems onkologine liga, nupirkti reikalingų vaistų, gali pinigus siųsti keliais būdais:

- Tiesiai „Mamų unijai“: AB DNB bankas, banko kodas: 40100; įmonės kodas: 112029270, PVM mokėtojo kodas: LT120292716; adresas: J. Basanavičiaus g. 26, 03601 Vilnius – 6, Lietuva. Kliento pavadinimas: Paramos ir labdaros fondas „Mamų unija“. Kliento adresas: Vilnius, Latvių g. 64A-16 Vilniaus m. sav., Lietuva. Įmonės /asmens kodas: 302288579. Sąskaita LT844010049501153429.

- „Paypal“: egle@mamuunija.lt Gyvenantys JAV gali kreiptis į Editą Zasimauskaitę (el. paštu jurcis2000@yahoo.com, tel. 630-207-9816) arba Rasą Pancerovienę (tel. 708-259-7835), kurios atsakys į visus klausimus. „Galbūt mūsų visų sujungtos rankos padės mažiems delniukams vėl kibti į žaislus“, – sako Čikagos mamytės.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Išlydėta v. s. Irena Šerelienė

ALĖ NAMIKIENĖ

*Supinkime rankas ir skautiškas širdis,
Ir artimui nuneškim ir džiaugsmą, ir viltis...*

Tokį testamentą savo dainoje sesėms skautininkėms paliko š. m. rugsėjo 13 d. mirusi v. s. Irena Šerelienė. Mūsų sesė Irena buvo Vitos ir Noros mama, septynių anūkių močiutė, Skaučių seserijos vadovė, Kristijono Donelaičio (Čikagoje) lituanistinės mokyklos mokytoja, mąstytoja, dainų ir giesmių kūrėja, spaudos bendradarbė.

Irena Aukžemaitė-Šerelienė gimė 1928 m. Klaipėdoje. Dar suspėjo pasimokyti tėvynėje ir nuoširdžiai pamilti lietuvių kalbą. O toliau... Per pabėgėlių lagerius Vokietijoje, per ilgametę Dievui, Tėvynei, Artimui tarnybą Čikagoje, vaikelių nuoširdžią globą paskutiniaisiais metais California valstijoje, sugrįžo paskutiniam poilsiui vėl į Čikagą ir buvo palaidota Šv. Kazimiero kapinėse š. m. rugsėjo 22 d. Kaip jos dainoje – „Ilgas, ilgas paukštės skrydis...”

Ypatingu talentu apdovanota, Irena Šerelienė juo dalinosi su visais. Jos straipsniai paskelbti „Drauge“, „Laiškai lietuviams“, 1970–1973 m. buvo „Skautų aid“ redakcijos narė, vėliau – nuolatinė jo bendradarbė. Kelis metus „Aušros vartų“ tunte vadovavo literatūros mėgėjų būreliui. Su „Kun. Gražinos“ vyr. skaučių būreliu „Eglutės“ žurnalo 20-čiui suruošė „Meškiuko rudnosiuko“ spektaklį Jaunimo centre, kuriam parašė ne vieną dainą, buvo viena iš vaidinimo režisierių. „Aušros vartų“

V.s. Irena Šerelienė

tunte Irena buvo septynių stovyklų instruktorė, „Neries“ stovyklos 1971 m. viršininkė. Visas stovyklas padabino savo dainomis.

Lietuvių skautų sąjungai ji parašė dainas: 1968 m. V Tautinei stovyklai – „Gintaro krantuose, Nemuno šiluose,/ Mokėsi ir augo skautai Lietuvos./ Laisvėje saulėtoj ar svečiam krašte/ Visad pleveuoja vėliava žalia!“ Ir atskirą dainą V Tautinės stovyklos Suvalkijos rajonui. 1978 m. VI Tautinės stovyklos Skaučių seserijos pastovyklei buvo parinkta „Aušros vartų“ tunto „Sutartinės“ stovyklai (1975 m.) parašyta daina. 1998 m. VIII Tautinės stovyklos daina džiaugsmingai skamba jau prisikėlusiai Tėvynei: „Protėvių žeme, tik tu viena,/ Amžių sakmė, jūros daina./ Protėvių žeme, tik tu viena/ Viena Lietuva, Lietuva!“ Tarp daugelio dainų yra daina Cleveland skaučių „Neringos“ tuntui, oro skautams, paukštytėms, skautininkėms, Skaučių seserijos „Gintaro“ vadovių mokyklai, „Aušros vartų“ tuntui „Vakarinė daina“, bei 1973 m. jubiliejinėje stovykloje pirmąkart išgirsta ir iki dabar vyr. skaučių ir gintarių tyliai po laužo dainuojama: „Toli, toli tėvų žemė brangi,/ Melsva jūra, miškai/ Ir žalieji laukai./ Graži, graži nematyta šalis,/ Vardas jos – Lietuva/ Skamba man kaip daina./ Toli, toli mūsų žemė brangi,/ Tarsi saulę aušroj/ Tu širdį ją regi.“ Ši daina, kaip ir „Ateina naktis“. gausiame rate paskutinį kartą suskambo Irenos šermenyse. Irenos Šerelienės dainoms melodijas kūrė: Bronius Budriūnas, Giedra Gudauskienė, Alfonsas Mikulskis, Albertas Paulikaitis, Faustas Strolia ir kt.

Išlydėjome v. s. Ireną Aukžemaitė-Šerelienę Namu, kur, pasak jos dainos, „Kelius nušvies mums Dievas – Didysis Žiburys!“

Paminklas skautams vyčiams, išėjusiems namo

ROMUALDAS POVILAITIS

Pasikalbėjimo su skautais vyčiais California valstijoje metu brolis Deveikis buvo užklaustas, ar mes, čikagiškiai, ką nors turime paminėti mūsų brolius, „išėjusius namo“. Deja, neturime nieko, bet mintis pagerbti ir paminėti Anapilin išėjusius vyčius neliko be rezultatų.

Dėl klausimo, ar to reikia, negali būti jokių diskusijų, telieka pasirinkti rankoves ir pradėti darbą. Laiko negaišindami, trys prityrę vyčiai – Deveikis, Fabijonas ir Povilaitis – nutarėme, neieškodami pagalbos iš kitur, imti ir pastatyti mūsų vyčiams atminimo ir pagarbos paminklėlį.

Visi trys vyčiai turime nemažai įvairių talentų ir gabumų, tad visus darbus galėjome atlikti patys. Nesikreipdami nei į „Lituanicos“ tuntininką, nei į Broliją bei nepaprašę rašiško leidimo, pastatėme trijų stulpų – Dievui, Tėvynei ir Artimui – paminklėlį vyčiams pagerbti. Kadangi nereikėjo su valdžia derėtis, viską atlikome labai greitai.

Paminklėlį prie Kryžių kalnelio priglaudė Pasaulio lietuvių centras (PLC), Lemont, IL. Jis bus matomas daugeliui žmonių, lankančių pamaldas šventadieniais, atvykstančių į kultūrinius renginius.

Siūlome apsilankyti PLC ir perskaityti daugiau 60 pavardžių, surašytų lentelėse ant trijų – Dievui, Tėvynei ir Artimui – stulpų.

Budžiu!

Svarbus pranešimas

2013 m. rugpjūčio 7–17 d.

vyks Lietuvių skautų sąjungos

jubiliejinė stovykla „Viltis“

Camp Monotac stovykloje,

Peninsula, Ohio. Visi LSS nariai

nuo 8 metų yra kviečiami

kartu stovyklauti lietuviškoje,

skautiškoje aplinkoje. Šioje

stovykloje bus ir Jaunų šeimų

pastovyklė. Jubiliejinėje

stovykloje gali stovyklauti LSS

užsiregistravę nariai. Prašome

nedelsiant registruotis su

savo vienetais.

Daugiau informacijos gausite

pas savo vienetų vadovus

arba rasite LSS tinklalapyje:

www.skautai.net

„DRAUGO“ LIETUVIUKAI

Rudenėlio šventė Washington, DC

Kristijono Donelaičio lituanistinės mokyklos (Washington, DC) mokytojus, vaikus ir tėvelius aplankė dėdė Rudenėlis. **Rasos Vilimas** nuotr.

MARIJA DAINIENĖ

Į Kristijono Donelaičio lituanistinę mokyklą jau atėjo Ruduo. Jis mums atsivėrė visu savo grožiu. Ruduo yra brandus, bet nėra senas, gal kiek žilstelėjęs, bet sveikas ir energingas, darbštus ir dosnus, plačiai išskėstomis rankomis, norintis apglėbti visą Žemę, atiduoti viską, ką užaugino, viską, ką turi.

Spalio 6 d. jau tapusi tradicine Rudenėlio šventė sukvietė mokyklos bendruomenę į parką. Kas gali būti geriau, kaip saulėtą rudens dieną praleisti gamtoje? Visas parkas skambėjo nuo vaikų juoko, ruduo pasipuošė mokinių šypsena.

Kasmet vis ieškome naujų formų, galimybių, kaip geriau organizuoti šventę, kad būtų visiems linkma ir įdomu. Šimet į savo dirbtuves mokinius ir jų tėvus pakvietė miškininkas, sodininkas, daržininkas, laukininkas, gėlininkė, dailininkė, paukšteliai, žvėreliai ir kiti gyvūneliai. Šiuos vaidmenis atliko gerai nusiteikusios mokyklos mokytojos. Renginį pradėjome susikibę už rankų, žaisdami ratelį „Graži mūsų šeimynėlė šiandien susirinko“. Puikus

tradicinis žaidimas, jungiantis visus į darnią bendruomenę. Ratelyje galime visus pastebėti, pasisveikinti, matyti visų veidus, pažvelgti vieni kitiems į akis. Ratelis sujungė mus bendrai veiklai.

Šokome ir dainavome, kol pasigedome Rudenėlio. Šaukėme jį ir mums pavyko. Atėjo Ruduo su Šalna ir Saulė. Jis pareiškė savo valią, kad dabar valdysiąs visą Žemę. Į pagalbą paskvietė Šalną, kuri ketina sušaldyti žolynus, nugnybti medžių lapus, todėl dar šiandien liepia aktyviai džiaugtis šiluma: grožėtis gėlėmis, mėgautis Saulės spinduliais. O Saulutė ramino vaikus ir ragino nenusiminti. Ji visada švies ir šildys savo spindulėliais, neleis sužvarbti nei žvėreliams, nei paukščiukams, nei vaikams.

Renginyje mokiniai turėjo galimybę daugiau pažinti daržo, sodo, gėlyno augalų, daugiau sužinoti apie jų teikiamą naudą žmogui. Vaikai šoko ir žaidė, dainavo ir minė mėsles, tapė rudens paveikslus, dalyvavo estafetėse, laistė ir kvėpino gėles, paruošė parodai darbėlius iš daržovių ir kitų augalų, vaišinosi rudens gėrybėmis.

Šventėje aktyviai dalyvavo mokinių tėveliai. Jie buvo korespondentai, fotografai ir artistai, baigę renginį spektakliuku pagal pasaką „Ropė“. Visi rovē rovē... ir išrovė didelę ropę. Vaikams buvo ypač smagu stebėti vaidinimą, kuriame po kaukėmis jie atpažino savo tėvelius. Jie buvo savo vaikams geriausias išmonės ir išradingumo pavyzdys.

Viskas gerai, kas gerai baigiasi. Rudens mes nenugalėsime (o ir nereikia), bet mes galime juo gėrėtis ir rasti malonių akimirką, kurios dovanos mums džiaugsma.

Į šventę atpuškavo ir ežiukas, nešinas rudeniui obuolį.

KALENDORIUS

Spalio 21 d. sukanka 150 metų nuo didžiojo lietuvių dainiaus poeto Maironio gimimo. Jonas Mačiulis (slapyvardis Maironis) – lietuvių kunigas, profesorius ir poetas. Labiausiai žinomi kūriniai „Trakų pilis“, „Lietuva brangi“.

Rudens dienos

Nuobodžios, pilkos slenka dienos
Be atmainos ir be vilties;
Aplinkui neprieteliai-sienos
Lyg kad sargyba ant nakties.
O darbas, draugas kitada,
Dabar tik slegianti našta.

Širdy nei sopulio, nei noro!
Nurimus glūdi tuštuma.
Ne tai lyg trošku gryo oro,
Ne tai pastogė svetima;
O nuo svajonių, nuo sapnų
Beliko pasakų senų.

Šalin, šalin!.. Ištiesęs ranką,
Tuščia, kas bėga, gražini!..
Rečiau vis spinduliai aplanką
Tolyn beskrieja tekini!
O šaltas, purvinas vanduo
Už lango teška. Tai ruduo!

Maironis

Čikagos lituanistinės mokyklos darželinukai šeštadienį, spalio 13 d. „kepė“ duonelę. Pirmiausia reikia išauginti javą, iškulti grūdą, sumalti miltus, išminkyti tešlą..., o paskui ją iškočiojus šauti į krosnį. **Loretos Timukienės** nuotraukos

Tapytojo S. Bako „Vilnius ir anapus” vieši Lietuvos ambasadoje JAV

Lietuvos ambasadoje Washington, DC atidaryta garsaus Lietuvos sostinėje tarpukariu gimusio litvakų tapytojo Samuelio Bako kūrinių paroda „Vilnius ir anapus”.

Į parodos atidarymą pirmadienį, spalio 15 d., rinkosi tapybos ir litvakų kultūros mėgėjai, iškilūs Lietuvos, Izraelio, JAV ir kitų šalių visuomenės veikėjai, diplomatai, žiniasklaidos atstovai ir žydų organizacijų nariai.

Lietuvos užsienio reikalų ministerijos organizuojamas renginys yra šiais metais ambasadoje vykdomos Lietuvos žydų genocido aukų atminimo ir Vilniaus geto likvidavimo 69-ųjų metinių minėjimo programos dalis. Rugsėjo ir spalio mėnesiais Lietuvos ambasada JAV organizuoja įvairius renginius holokausto aukoms atminti – parodas, koncertus, filmų peržiūras, pristatančias žydų istoriją bei kultūrą.

S. Bako parodos atidaryme Valstybinio Vilniaus Gaono žydų muziejaus direktorius Markas Zingeris pristatė Litvakų kultūros ir dailės centro, kuriame būtų rodoma Lietuvai dovanotų S. Bako kūrinių kolekcija, steigimo Vilniuje idėją.

1933 m. gimęs S. Bakas nacių okupacijos metais gyveno Vilniaus gete, slapstėsi viename iš miesto vienuolynų. 5-ajame dešimtmetyje gyveno perkeltųjų asmenų stovykloje, 1948 m. emigravo į Izraelį, vėliau gyveno Prancūzijoje, Italijoje, Šveicarijoje. 1993 m.

Lietuvos ambasadoje Washington spalio 15 d. atidaryta garsaus Vilniuje gimusio litvakų tapytojo Samuelio Bako darbų paroda „Vilnius ir anapus”. Nuotraukoje iš kairės: buvusi JAV ambasadorė Lietuvoje Anne Derse, tapytojas Samuelis Bakas, Valstybinio Vilniaus Gaono žydų muziejaus direktorius Markas Zingeris, Lietuvos ambasadorius JAV Žygimantas Pavilionis, buvęs Smithsonian nacionalinio Amerikos istorijos muziejaus direktorius Brent Glass.

dailininkas įsikūrė Weston, MA (JAV).

1942 m. poeto Abraom Suckever sumanymu Vilniaus gete suorganizuota pirmoji tada devynerių metų berniuko S. Bako piešinių paroda. Nuo 1959-ųjų viso pasaulio meno mylėtojams rodyti tapytojo darbai 2001 m. sugrįžo į Vilnių, kur surengta pirmoji jo asmeninė paroda. Apie S. Bako kūrybą yra išleista 12 albumų, sukurta keletas dokumentinių filmų.

S. Bako tapybos darbų paroda surengta Lietuvos ambasada JAV bendradarbiaujant su menininkui atstovaujančia „Pucker” galerija Boston.

ELTA

„Tau, sesute, margos gėlės”

ANTANAS SEIBUTIS

Penktadienį, spalio 12-ąją, Biržų krašto muziejus „Sėla” ir TAU (Trečiojo amžiaus universitetas) kultūros fakulteto bendruomenė pakvietė į prisiminimų popietę, skirtą žinomam Biržų krašto kultūros, visuomenės, sporto veikėjo, ilgamečio apskrities notaro Petro Lemberto 115-osioms gimimo metinėms paminėti.

Popietė buvo pavadinta „Svečiuose pas Lembertus”, atvykusieji vaišinami arbata ir tokioje šeimininkų aplinkoje buvo kalbama apie gilų pėdsaką, Biržų žemėje gražius atminimus palikusią Lemberčių šeimą.

TAU kultūros fakulteto dekanė, tautodailininkė Saigūnė Rožėnienė gražiai pristatė jaunojo Pranuko vaikystę, jo muzikalią talentą, kada jis, klausydamas brolio vargonininko, ir pats išmoko groti vargonais. Po to sekė darbas Kauno notarinėse įstaigose, kur Pranas buvo vertinamas už kaligrafišką rašyseną, kur jis įsisuko į įvairiapusę kultūrinę veiklą – mokėsi muzikos, dainavo, mokėsi vaidybos meno, vaidino keliuose teatruose.

Bet žemiškoji realybė buvo kitokia ir Pranas Lembertas įstojo į Kauno universitetą studijuoti teisę, juolab kad susipažino ir vedė Moniką Pinkevičiūtę, kuri, pasak ją pažinojusį ir giminių, niekuo nesiskyrė nuo Hollywood gražuolių.

1926 m. P. Lembertui buvo pasiūlyta tapti Biržų notaru, ir jauna šeima po tam tikrų abejonių paliko Kauną ir atvyko į provinciją, kurioje prigijo, įgijo vertę ir pasisekimą ir iš kur tik neramūs karo vėjai išpūtė juos 1944 m. į Europą, vėliau – į JAV.

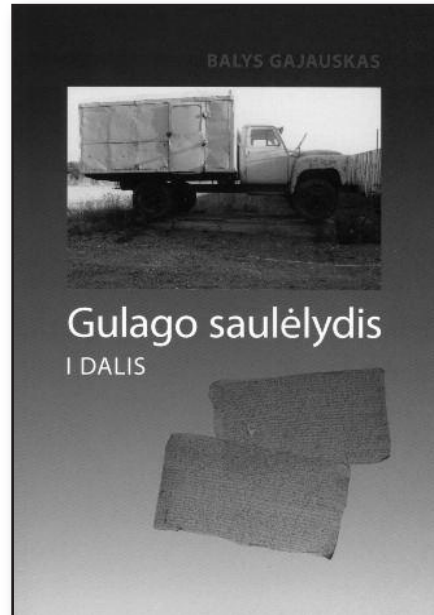
Pasak S. Rožėnienės, geriau sakyti, kokioms organizacijoms, visuomeniniams judėjimams nepriklausė P. Lembertas, negu kur dalyvavo. Jo visur buvo pilna. Tai puikiai pailiustravo muziejininkės Snieguolės Kubiliūtės paruošta nuotraukų

Popietės šeimininkės Saigūnė Rožėnienė (kairėje) ir Snieguolė Kubiliūtė.

Antano Seibučio nuotr.

Spaudos apžvalga

„Gulago saulėlydis”

Grįžusi iš Lietuvos ant savo darbo stalo radau dar spaustuvės dažais kvepiančią Kovo 11-osios Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro Balio Gajausko knygą „Gulago saulėlydis” (I dalis). 360 psl. knygą neseniai išleido leidykla „Petro ofsetas”, Vilniuje.

Balys Gajauskas, lageriuose praleidęs net 37 metus, gerai pažįsta Gulago kalėjimų ir lagerių sistemą „iš vidaus”. Už antisovietinę agitaciją ir propagandą 25 metus B. Gajauskas kalėjo lageriuose prie Balchaš ežero, Džeskazgane, Moldovijoje, dirbo molibdeno ir vario kasyklose, statybose. Vos ketveriems metams grįžęs į Lietuvą buvo nuolat sekamas ir apklausiamas, ir ... vėl nuteistas 10 metų – jis buvo išsiųstas į ypatingo režimo lagerį Kučin.

Iš šio lagerio B. Gajauskas slapta siuntė laiškus į pasaulį. Po lagerio buvo paskirti dar 2 metai tremties, ir tik 1989-aisiais jis grįžo į Lietuvą. Grįžo nepalūžęs, iškart aktyviai įsijungė į šalies politinį gyvenimą. 1989 metais išrinktas Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos prezidentu, o 1990 – į Seimą.

1979 metais Europos saugumo ir bendradarbiavimo JAV kongreso komisija politinį kalinį pasiūlė kandidatu Nobelio taikos premijai. 1981 m., dar kalint lageryje, B. Gajauskas buvo apdovanojamas Tarptautine taikos ir laisvės premija.

„Gulago saulėlydis” – tai B. Gajausko atsiminimai, dokumentinė medžiaga. Jos, kaip ir būsimos antros knygos svarbiausias tikslas – pateikti visuomenei Bronės Gajauskienės susirašinėjimo su JAV senatoriais, Kongreso nariais, religiniais veikėjais detales. Knygos dedikacijoje autorius rašo: „Skiriu šią knygą prisiminti atkakliają, nenuvargstančią kovotoją dėl žmogaus teisių Lietuvoje, gyvenusią Santa Monikoje, JAV, Bronę Gajauskienę.” Beje, Bronė Gajauskienė – tik bendrapavardė, ne knygos autoriaus giminė.

Knyga – tai dar vienas dokumentuotas liudijimas apie nenuilstamą kasdieninę kovą už žmogaus teises ir laisves, apie Lietuvos ir buvusios Sovietų Sąjungos disidentus kalėjimuose. Leidinyje pateikta originalių susirašinėjimo dokumentų vertimai, nuotraukos, straipsnių kopijos.

Norintys įsigyti šią knygą gali ją užsisakyti interneto adresu <http://humanitas.lt/gulago-saulelydis-1-dalis.html>

Paruošė L. A.

Ruošia Nijolė Nausėdienė • El. paštas: nausediene@hotmail.com

MŪSŲ STALUI

Obuolys per dieną – daktaro nė vieno

Kuo naudingi obuoliai?

• *Dėl didelio pektinų kiekio mažina cholesterolio kiekį kraujyje ir kraujagyslių užsikimšimo cholesterolio plokštelėmis riziką.* Neseniai spaudoje pasirodė žinių apie Prancūzijoje, Italijoje ir kai kuriose kitose šalyse atliktus tyrimus, kurie parodė, kad obuoliai reguliuoja cholesterolino kiekį kepenyse – vieninteliame cholesterolino šaltinio organe. Islandai nustatė, jog tam pakanka suvalgyti 2–3 obuolius per dieną. Šitoks stebuklingas obuolių poveikis paaiškinamas ne tik tuo, kad juose gausu pektinų (medžiagų, įeinančių į augalinių ląstelių apvalkalo sudėtį), bet ir tuo, kad juose yra kitų panašiai veikiančių medžiagų (askorbino rūgšties, fruktozės, magnio). Būtina suvalgyti ir obuolių žievele. Kad būtų lengviau sukramtyti, subadykite ją peiliu.

• *Skatina virškinimą.* Ne veltui sakoma, kad obuolys per dieną – daktaro nė vieno. Obuolius reikia valgyti su žievėmis, stengtis jas sukramtyti, jis gerai veikia vidurius. O suvalgę obuolio sėklytes, gausime visos paros jodo kiekį. Maistinės skaidulos, esančios obuoliuose, padeda išvengti vidurių užkietėjimo, o pektinai stabdo viduriavimą. Taip pat pektinai sugeria toksinus žarnyne, gerai veikia jo peristaltiką, trukdo susidaryti jame rūgimo procesams ir tulžies akmenims.

• *Papildo geležies ir vitaminų atsargas.* Obuolių patariama valgyti sergant avitaminoze, mažakraujyste, nes juose daug vitaminų ir mikroelementų. Iš rūgščių obuolių sulčių išgaunamas geležies malato ekstraktas, vartojamas mažakraujystei gydyti.

• *Padedą atgauti jėgas po ligos.* Obuoliai stiprina organizmą, didina jo atsparumą radiacijos poveikiui. Jie stiprina organizmo imuninę sistemą. Labai vertingos šiuo atžvilgiu obuolių sultys. Jos labai naudingos aktyviai sportuojantiems, taip pat žmonėms, dirbantiems protinį darbą, ir tiems, kurių nejudrus gyvenimo būdas. Jei nespaudžiate obuolių sulčių, reikėtų bent 2–3 obuolius suvalgyti per dieną.

Didelis cukraus (ypač fruktozės) ir organinių rūgščių kiekis padeda sutvarkyti medžiagų apykaitą ir organizmui atsistatyti po didelių fizinį krūvių.

Obuolių sultys labai naudingos infarktą patyrusiems ligoniams, nes padeda atsistatyti jų organizmui. Tačiau reikia atminti, kad daugelis naudingųjų medžiagų, kurių esama šviežiai išspaustose obuolių sultyse, išlieka neilgai (1–2 valandas).

• *Gerina medžiagų apykaitą.* Obuoliai atstato medžiagų apykaitą, gerai veikia druskų pusiausvyrą, jaunina organizmą, stabdo senėjimo procesą.

• *Naudingi smegenims.* Fosforas, esantis obuoliuose, gerai veikia smegenų veiklą, stiprina nervų sistemą. Todėl, jei vargina nemiga, pamėginkite prieš miegą suvalgyti obuolį ar išgerti puodelį obuolių sulčių.

• *Mažina galimybę susirgti vėžiu.* Obuolių žievėje yra didelis kiekis antioksidanto kvercetino, kuris kartu

su vitaminu C neleidžia laisviesiems radikalams kenkti organizmui. Pektinai ir netirpiosios skaidulos taip pat pasižymi priešvėžiniu poveikiu. Jie neleidžia užkietėti viduriams ir šalina kenksmingas medžiagas iš organizmo. Tai mažina storosios žarnos vėžio atsiradimo tikimybę.

• *Pasižymi dezinfekuojamomis savybėmis.* Obuolių fitoncidai aktyviai naikina dizenterijos, auksinio stafilokoko, gripo A virusus. Obuoliai turi antitoksinių savybių, dezinfekuoja burnos ertmę, saugo dantis nuo karieso, naikina blogą burnos kvapą.

• *Skaistina veido odą.* Obuoliai, o ypač jų sultys, veido odą daro skaiscesnę. Valomosios, gaivinosios ir maitinamosios obuolių kaukės turi dar vieną privalumą: jos tinka bet kokiam veido odos tipui.

Ar tinka visiems?

Sergant kai kuriomis ligomis nepatariamos konkrečios obuolių rūšys, pvz., tie, kurie turi dvylikapirštės žarnos opą, serga gastritu, esant padidėjusiam rūgštingumui, nederėtų valgyti rūgščių obuolių. Sergantiems opalige šviežių obuolių išvis nepatariama valgyti – juos pakeiskite keptais arba mirkytais obuoliukais. O žali obuoliai, nulupti ir sutarkuoti, naudojami kaip vaistas nuo gastrito. Jei kamuoja kolitas ar šlapimo pūslės akmenligė, geriausiai tiks obuolių tyrė.

Geriausi – švieži obuoliai

Geriausia valgyti šviežius obuolius, nes juose esantis vitaminas C, reaguodamas su deguonimi, greitai oksiduojasi. Be to, pačiuose obuoliuose esama medžiagų, kurios gali oksiduoti vitaminą C. O termiškai apdorojant obuolius vitamino C kiekis juose sumažėja.

Neverta valgyti papuvusių obuolių, net jei ir išpjausite puvėsius. Vaisiaus pažeidimuose atsiranda nuodų – mikotoksinų, kurie išplinta po visą obuolį. Mikotoksinai kenkia širdžiai, kepenims, didina vėžinių ligų riziką.

Stenkitės nenulupti obuolių žievės, nes būtent joje yra didelis pektinų ir skaidulų kiekis.

Kaip išsaugoti derlių?

- Surinktų obuolių plauti nereikia – vaškinės apnašos saugos juos nuo puvimo ir ligų.
- Atrinkite vaisius: obuoliai neturi būti įdauzti, įtrūkę, saugoti tinka tik švarūs ir sveiki obuoliai.
- Surinktus obuolius pageidautina iškart atvėsinti rūsyje ar šaldytuve.
- Vaisiai būtinai turi būti dėdami vaiskočiais į viršų.
- Temperatūra rūsyje ar sandėlyje neturi viršyti 41 F laipsnių, idealiausia temperatūra obuoliams laikyti yra 0–38 F laipsniai.

Jei neturite rūsio

O ką su obuoliais daryti tiems, kurie neturi rūsio? Konservuoti! Džiovinimas – vienas seniausių vai-

sių konservavimo būdų. Viduramžiais šeimininkės suverdavo obuolių skilteles ant virvucių ir pririšdavo jas po namų gegnėmis. Mūsų laikais džiovinant obuolių skilteles – kad jos nepatamsėtų – naudojama siera. Iš skiltelių garuojant drėgmei, jose telkiasi natūralus cukrus – štai kodėl sportininkai taip vertina džiovintus obuolius: jie yra puikūs angliavandenių, kurie mūsų organizme greitai virsta energija, šaltinis. Taip pat džiovinti obuoliai turi 6 kartus daugiau kalorijų nei švieži. Minkstose džiovintų obuolių skiltelėse daug ląsteliųos, jie turtingi geležies. Tačiau džiovinant obuoliai praranda vitaminą C.

Džioviname nenuluptus obuolius. Labai netikslinga juos lupti, nes nulupama obuolio vertingiausia dalis.

Visi mėgsta obuolių kompotus, košes, džemus. Tačiau konservuoti obuoliai tinka ne tik desertui – juk šiuos vaisius galima rauginti ir marinuoti.

Obuolių actas

Paskutiniu metu labai populiarius tapo obuolių actas, gaminamas pagal daktaro DeForest C. Jarvis receptą. Natūrali obuolių rūgštis padeda susidaryti glikogenams. Jarvis įrodė, kad saikingai vartojamas obuolių actas yra ypač vertingas: obuolių acte yra daug lengvai suvirškinamo kalio ir kitų svarbių elementų: kalcio, natrio, geležies, magnio ir t. t.

Šis actas turi antiseptinių savy-

bių. Suaugusiam žmogui pakanka kasdien išgerti puodelį vandens su 2 šaukšteliais obuolių acto ir šaukšteliu medaus (porciją galima skirti per du kartus). Obuolių actas ypač tinka persišaldžius. Vartojant actą salotoms, visai nereikia druskos.

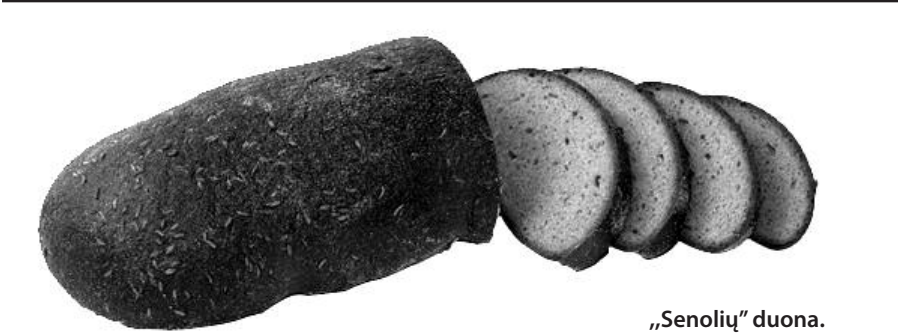
Naminis obuolių actas (pagal dr. Jarvis)

Sveikus, šviežius neluptus obuolius sumalkite (sėklides palikite). Masę sukrėskite į emaliuotą indą su šiltoku virintu vandeniu (0,4 kg obuolių – 0,5 l. vandens). Vienam litrui vandens reikės: 100 g medaus (arba cukraus), 10 g geros kokybės mielių (tai būtina turėti galvoje, mat mielės dažnai būna prastos) ir 20 g ruginės duonos džiūvėsių. Obuolių košelė turi rūgti atvirame inde, šaltokame kambaryje. Indą laikykite tamsioje vietoje, galima pridengti lengvu, tamsiu audeklu.

Pirmas žingsnis – rūgimas, kuris trunka 10 dienų. 2–3 kartus košelę reikia pamaišyti mediniu šaukštu. Paskui visą masę sukrėskite į marlinį maišelį ir išsunkite. Sultis vėl nukoškite, nustatykite jų kiekį ir supilkite į plačiakaklį indą. Kiekvienam litrui dėkite po 50–100 g medaus; maišykite, kol visiškai ištirps.

Antras žingsnis. Indą uždenkite marle, apriškite ir laikykite šiltoje vietoje tol, kol skystis „nurims“ ir praskaidrės.

Obuolių actas paprastai gaminamas 40–60 dienų. Paskui jis supilstomas į butelius, uždaromas ir laikomas vėsioje patalpoje.

„Senolių“ duona.

Kas pakeis ruginę duoną ant mūsų stalo?

ANGELĖ KAVAKIENĖ

Vis dažniau mums skambina pirkėjai, prašydami tikros, be kitų miltų priemaišų ruginės duonos. Prisipažinsiu, kurį laiką dvejojau, ar verta jos atvežti iš Lietuvos, nes dažnai kaina, viliojantys pavadinimai ir natūralumo pažadas ant dailios pakuotės turi daugiau įtakos, pasirenkant duoną, nei tikros kasdienės duonos skonis. Pirkėjai paprastai klausia, remdamiesi skaityta informacija apie ruginės duonos sveikatingumą, o perka dažniausia visai kitu pagrindu, nes duona, iškepta iš įvairių miltų su chemikalais, yra lengvesnė, puresnė, pigesnė ir ilgiau nepelyja.

Lietuvoje nuolat kviečiamos įvairios duonos vertintojų grupės rinkti skaniausią duoną. Daugiausia

ragautojų simpatijų paprastai pelni ne vieną svarų apdovanojimą jau gavusi „Vilniaus duonos“ įmonė kepama „Močiutės“ duona. Daugelio dėmesį taip pat patraukia kepykloje „Biržų duonos“ tik iš tikrų ruginių miltų kepama „Senolių“ duona. Iš tiesų šio kepinio sudėties eilutė tarp daugelio lietuviškų duonų yra pati trumpiausia.

Buvo laikai, kada Lietuvoje valstiečiai tikrą ruginę duoną kepė tik švenčių proga. Ant ližės protėviai klojo klevo, kriūnų, kopūstų lapų, ajerų, ant jų dėdavo pailgus ar apvalius duonos kepalus ir pašaudavo į žarijinę krosnį. Deja, laikai keičiasi, ir sunkią ruginę duoną lietuviai vis dažniau iškeičia į traškią prancūziškąją *baguette* ir minkštutėlę italų

Nukelta į 13 psl.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Prisiminti Lozoraičių nuopelnai Lietuvos diplomacijai

Parodos atidarymas.

URM nuotr.

Vilnius (ELTA) – Užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis Italų kultūros instituto Vilniuje ir Nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos surengtos parodos „Skiriama Italijai. Lozoraičių bibliotekos itališkos knygos” atidaryme pabrėžė diplomatų Lozoraičių nuopelnus stiprinant Lietuvos ir Italijos ryšius.

„Roma, su kuria taip glaudžiai susijęs Lozoraičių gyvenimas ir veikla, buvo Lietuvos politikos, kultūros, meno atstovų traukos centras. O ši šeima ypatingai mokėjo įkvėpti bei

sustiprinti. To šiandien mokomės ir mes – jauna Lietuvos diplomacija”, – kalbėjo užsienio reikalų ministras.

A. Ažubalis pabrėžė, kad Stasys Lozoraitis vyresnysis ir jo sūnūs Stasys bei Kazys netausodami laiko ir jėgų siekė Lietuvos valstybingumo atkūrimo ir jos piliečių teisėtų interesų apgynimo. Lietuvos diplomatinei tarnybai glaudžiai bendradarbiaujant su Lozoraičių šeimos nariais dviejų diplomatų kartų biblioteka, žemėlapių kolekcija, asmeniniai daiktai buvo sugrąžinti į Lietuvą.

Tarėsi Šiaurės, Baltijos šalių ir JAV atstovai

Stokholmas (URM info) – Lietuvos ambasados Švedijoje spalio 16 d. surengtame neformaliame Sustiprinto partnerystės Šiaurės Europoje (Enhanced Partnership in Northern Europe, E-PINE) šalių atstovų susitikime aptartas regioninio bendradarbiavimo koordinavimas ir svarbiausios užsienio politikos aktualijos.

Susitikime dalyvavo Lietuvos ambasadorius Stokholme Eitvydas Bajarūnas, Švedijos užsienio reikalų ministerijos politikos direktorius

Bjorn Lyrvall, JAV ambasadorius Švedijoje Mark Brzezinski, kitų Šiaurės ir Baltijos šalių ambasadoriai.

Aptartas Lietuvos šiais metais vykdomas Šiaurės ir Baltijos (NB 8) bei E-PINE regioninio bendradarbiavimo koordinavimas, kitamet koordinavimą perimsiančios Švedijos uždaviniai, svarbiausi užsienio politikos įvykiai. E-PINE iniciatyva yra JAV, Šiaurės ir Baltijos šalių bendradarbiavimo mechanizmas, oficialiai paskelbtas Washington 2003 metais.

Patvirtintas susitarimas dėl tilto statybos

Vilnius (ELTA) – Seimas patvirtino susitarimą su Rusija dėl tilto per Nemuną bei jo prieigų statybos. Lietuva ir Rusija po kelerius metus trukusių diskusijų pernai spalį pasirašė susitarimą dėl naujo tilto per Nemuną ir jo prieigų statybos. Naujasis tiltas, kuris sujungs Panemunę ir Tilžę (Sovetską), padidins pasienio kontrolės punktų pralaidumą tarp Lietuvos ir Kaliningrado srities.

Lietuva jau šį mėnesį žada skelbti maždaug 70 mln. litų vertės Panemunės aplinkkelio pasienyje su Kaliningrado sritimi statybos konkursą. Numatoma, kad naujas aplinkkelis leis persikirstyti eismo srautus – juo važiuos automobiliai, o 1907 m. statytas Karalienės Luizos tiltas taps pėsčiųjų tiltu. 34,5 mln. litų tikimasi gauti iš ES, o likusią dalį ketinama finansuoti iš valstybės biudžeto.

Stokholmas (ELTA) – Švedijoje vykstančio Teniso profesionalų asociacijos (ATP) „World Tour 250” serijos turnyro „If Stockholm Open”, kurio apdovanojimų fondą sudaro 486,750 eurų, vienetų varžybų aštuntfinalyje lietuvis Ričardas Berankis įveikė 28-ąją pasaulio raketę 29-erių metų vokiečių Florian Mayer. 22-ejų metų Lietuvos tenisininkas, kuris pasaulio vertinimo lentelėje užima 95-ąją vietą, atliko 10 neatremiamų padavimų, o jo varžovas – 5. R. Berankis ketvirtfinalyje žais arba su 2009 m. šio turnyro nugalėtoju 27-erių metų kipriečiu Marcos Baghdatis (33-ioji pasaulio raketė), arba su 28-erių metų kolumbiečiu Alejandro Falla (54). Patekdamas į ketvirtfinalį, R. Berankis užsitikrino 14,280 eurų premiją.

Kuba atsisakė leidimų užsienio kelionėms

Havana (BNS) – Kubiečiams nuo sausio 14 d. nebereikės gauti išvažiavimo leidimo užsienio kelionėms. Tai dar viena šioje komunistų valdomoje saloje vykdomų pertvarkų. Vyriausybė taip pat pailgino laiką, kurį piliečiai gali praleisti užsienyje – nuo 11 iki 24 mėnesių. Naujasis įstatymas įsigalios po 90 dienų.

Kuba griežtus kelionių suvaržymus taikė pusę amžiaus, bet tai nesutrukdė kasmet tūkstančiams jos piliečių nelegaliai emigruoti, kartais – leidžiantis į pavojingas keliones jūra išklusiais laiveliais. Nuo 1966 m. JAV vyriausybė automatiškai suteikia kubiečiams leidimą gyventi, jeigu jie sugeba pasiekti Jungtines Valstijas. Kad galėtų legaliai išvykti į užsienį, kubiečiai turėdavo pateikti

kvietimo laišką ir įsigyti leidimą, kuris galiodavo 30 dienų. Leidimus būdavo galima pratęsti 10 kartų, po to keliautojas privalėdavo grįžti į Kubą arba prarasdavo teisę joje gyventi. Tokia sudėtinga tvarka taip pat reikė įvairius mokesčius, dėl kurių daugeliui kubiečių kelionės į užsienį būdavo neįkandamos, nes vidutinis mėnesio atlyginimas Kuboje yra mažiau nei 20 JAV dol.

Kubos prezidentas Raul Castro pernai paskelbė, kad vyriausybė planuoja imigracijos pertvarkas, kurios bus vykdomos palaipsniui. Prezidentas pastaruosius dvejus metus stūmė ekonomikos pertvarkas, kuriomis siekiama pakelti valstybės valdomą Kubos ekonomiką, tuo pačiu išsaugant vienos partijos valdymą.

A. Lukašenka grasina ES migrantų antplūdžiu

Minskas (BNS) – Baltarusijos prezidentas Aleksandr Lukašenka pagrasino Briuseliui, kad dėl apribojimų jo šaliai daugiau nebetrukdys migrantams nelegaliai kirsti Europos Sąjungos (ES) sienos. ES turi mokėti Baltarusijai už sienų apsaugą, pareiškė jis. Minskas, anot jo, apgalvestauja, kad yra „trypiamas ir plūstamas” ES.

Briuselis dėl žmogaus teisių pa-

žeidinėjimo yra paskelbęs apribojimus Baltarusijai ekonomikos ir kelionių srityse. Pasak A. Lukašenka, jis nenori toliau eikvoti išteklių, kad apsaugotų ES nuo nelegalių migrantų, kurių kai kurie gabenasi ginklų ir narkotikų, antplūdžio. Baltarusija turi sieną su ES šalimis Lenkija, Latvija ir Lietuva. Minsko duomenimis, praeityje kasmet 10,000 migrantų neleistą išvykti į ES.

D. Britanija Jungtinėms Valstijoms neišduos programišiaus

Londonas (BNS) – Didžiosios Britanijos vidaus reikalų sekretorė Theresa May sakė, kad britas programišius, kurį JAV kaltina padarius daugiau nei 700,000 dol. žalos JAV kariuomenės sistemoms, nebus išduotas JAV, nes yra labai didelė tikimybė, kad tuomet jis nusižudytų.

Gary McKinnon jau 7 metus kovoja prieš ekstradiciją JAV. Didžiosios Britanijos policija jį sulaukė 2005 m. Jei JAV teismas jį pripažintų kaltu, jam grėstų laisvės atėmimo bausmė iki 60 metų. JAV prokuroras teigia, kad įtariamasis įvykdė „didžiausią visų laikų įsilaužimą į kariuomenės kompiuterius”. G. McKinnon, kuriam dabar 46-eri, prisipažįsta įsilau-

žęs į Pentagono ir NASA kompiuterius bei tvirtina ten ieškojęs įrodymų, kad egzistuoja neatpažinti skraidantys objektai (NSO).

Anksčiau G. McKinnon dirbo kompiuterių sistemų administratoriumi. Jis turi Aspergerio sindromą (autistinis vystymosi sutrikimas) ir serga depresija. G. McKinnon byla yra viena iš labiausiai pagarsėjusių ekstradicijos bylų D. Britanijoje. Aktyvistai teigia, kad byla parodė, kokia nesubalansuota yra D. Britanijos ir JAV ekstradicijos sutartis. Teigiam, kad britą įtariamąjį išsiųsti į JAV yra paprasčiau, nei įtariamą amerikietį išduoti D. Britanijai.

Popiežius siunčia į Siriją delegaciją

Vatikanas (BNS) – Popiežius Benediktas XVI ketina nusiųsti į Siriją delegaciją. Taip jis nori pareikšti „savo brolišką solidarumą su visa sirų tauta”, radijo stočiai „Radio Vatikan” pareiškė kardinolas Tarcisio Bertone. Anot kardinolo, Katalikų Bažnyčia „dėl Sirijos tragedijos negali likti tylus stebėtojas”. Krizę esą įmanoma išspręsti tik politinėmis priemonėmis. Todėl delegacija padrąsins visus sirus siekti konflikto

sureguliojimo, laikantis žmogaus teisių.

Popiežiaus sumanymą remia visi vyskupai, sakė T. Bertone. Delegacija į Siriją gali vykti jau kitą savaitę. Jai, be kitų, priklausys savo taikos politika Konge išgarsėjęs Kinšasos arkivyskupas Laurent Monsengwo Pasinya), New York arkivyskupas Timothy Dolan ir Vatikano diplomatijos vadovas Dominique Mamberti.

Evakuota JAV ambasada Švedijoje

Stokholmas (BNS) – Policija pranešė, kad JAV ambasada Švedijos sostinėje Stokholme buvo evakuota dėl laiško, kurio „turinys nežinomas”. Pasak policijos atstovės Tove Hagg, iš pastato buvo išvesti ambasados darbuotojai, gatvės aplink ambasadą uždarytos.

Atstovė neatskleidė jokių detalių apie laiško turinį. Švedijos laikraštis „Expressen”, remdamasis ugniagesiais, skelbė savo tinklalapyje, kad iš laiško pabiro „balti milteliai”. T. Hagg pranešė, kad sprogmenų nukensminimo žinovai saugumo sumetimais buvo pasiųsti į ambasadą.

VERSLO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loresetim@gmail.com

PLEF – mažos tautos tvirtas ir aiškus prisistatymas JAV

Pasibaigus pirmą kartą Čikagoje vykusiam Pasaulio lietuvių ekonomikos forumui (PLEF), įdomu buvo sužinoti, kaip ši neelinį renginį vertina verslo srities profesionalai, prieš daugiau nei metus Čikagoje VŠĮ „Verslios Lietuvos“ įkurto Lietuvos prekybos biuro („Lithuanian Trade Office“) direktoriai Ingrida Bublienė ir Linas Klimavičius, kurie ne tik svariai prisidėjo prie to, kad jis vyktų ne kur kitur JAV, o Čikagoje, bet ir dalyvavo jį organizuojant.

– Kaip vertinate neseniai Čikagoje vykusį PLEF?

– Rugsėjo 21 d. Čikagoje, viešbutyje „Four Seasons“, vykęs ekonomikos forumas pasižymėjo tuo, kad jame ypatingas dėmesys buvo skiriamas užsienio bendrovių sėkmingų investicijų Lietuvoje pristatymui. Klaipėdos Laisvosios ekonominės zonos (LEZ) steigėjas, buvęs bendrovės „Philips Electronics“ direktorių valdybos vicepirmininkas, buvęs „Anheuser-Busch InBev“ prezidentas prof. Pierre Jean Everaert entuziastingai nusiteikęs pasakojo apie verslo sąlygas Lietuvoje. Mūsų nuomone, tai buvo labai gera reklama Lietuvai. Bendrovės „Moog Medical Devices“ gamybos direktorius Mike Henderson žavėjosi jų išigytoje Lietuvoje veikiančioje bendrovėje „Viltechmeda“ dirbančiais vadybininkais, kurie dirbo bendrovėje ir prieš pasikeičiant savininkams. „Moog“ į šią bendrovę neatvežė nė vieno užsieniečio, kas paprastai daroma. Į šią sėkmingai Lietuvoje veikiančią bendrovę „Moog“ yra pervedusi dalį gamybos iš kitų savo padalinių, be to, šiuo metu keliama nauji uždaviniai, joje toliau vystant gamybą. Į PLEF'ą susirinkusiems 200 dalyvių buvo pristatyta ir daugiau pavyzdžių, rodančių Lietuvos verslo sąlygas ir žmonių pajėgumus, – tai sukėlė didelį susidomėjimą. PLEF'as buvo profesionaliai suorganizuotas, viskas vyko sklandžiai ir laiku – tai buvo puikus Lietuvos verslo pristatymas.

– Ar pasiteisino rengėjų sumanymas forumą rengti Čikagoje?

– Čikaga yra Jungtinių Valstijų bendrovių, užsiimančių gamyba, centras. Todėl tai buvo puiki proga pristatyti Lietuvos verslo galimybes. Kvieslys „Lietuva – vartai į Europą“ pasiekė šimtus tūkstančių bendrovių. Nors pačiame forume dalyvavo tik pora šimtų bendrovių, bet profesio-

sionaliai paruoštas konferencijos pristatymas, manome, įstrigo ne vienam verslininkui. Tikėkimės, kad jie suprato, jog Lietuva yra dėmesio vertas kraštas. Manome, PLEF rengėjai ir visi rėmėjai ši renginį laiko dideliu žingsniu į priekį – tai mažos tautos tvirtas ir aiškus prisistatymas JAV.

– Ar pasiteisino renginio formatas?

– Manome, kad taip. Šį kartą mėginome forumą padaryti šiek tiek kitoki nei ankstesnieji, kad jis išsiskirtų iš daugiau kaip dešimties kitų šalių tokių pat renginių, kurie vyko Čikagoje rugsėjo mėnesį ir vyksta beveik kiekvieną mėnesį Čikagoje bei kituose JAV didmiesčiuose – konferencija šioje srityje tikrai didžiulė. Mūsų manymu, tokio pobūdžio renginiai yra sėkmingiausi, kai didžiau-

Pasaulio lietuvių ekonomikos forumo Čikagoje dalyviai.

Tauro Bubliko nuotr.

rias dėmesys skiriamas kokiai nors konkrečiai sričiai. Todėl šiais metais organizatoriams patarėme taip sudaryti programą, kad būtų išryškintos sėkmingiausios Lietuvos sritys, t. y. informacinės technologijos, gyvybės mokslai, pridėtinės vertės gamyba ir medicininis turizmas. PLEF'o metu šioms sritims buvo skiriama daug dėmesio. Visi pranešėjai ir kviestos bendrovės buvo parinktos būtent iš šių sričių. PLEF'o metu suorganizavome Lietuvos atstovų individualius susitikimus su atitinkamų sričių asociacijų, veikiančių Čikagoje, prezidentais ir vadovais. Žinodami, kad greitų rezultatų tikėtis negalima, bandėme viską daryti, kad užsimegztų ilgalaikiai ir konkretūs

ryšiai, kuriuos vėliau bus galima plėtoti bei organizuoti dar konkretesnius renginius.

– Kuo prie PLEF'o ruošos darbų prisidėjo Jūsų vadovaujamas biuras?

– Lietuvos prekybos biuras Čikagoje prisijungė prie PLEF'o organizacinių darbų iš karto po to, kai buvo nuspręsta 2012 metų forumą perkelti iš Izraelio į JAV. Dėl suprantamų priežasčių mes aktyviai argumentavome, kad būtų pasirinkta būtent Čikaga. Po neilgų svarstymų, kurį miestą – Atlanta, Los Angeles ir Boston – pasirinkti, rengėjai sutiko su mūsų siūlymu. Kadangi pasiruošimui turėjome tik tris mėnesius, pagrindinė užduotis buvo surasti renginiui tinkamą vietą Čikagos centre. Rugsėjo mėnesį Čikagoje vyksta la-

t. Čia stipriai prisidėjo VŠĮ „Investuok Lietuvoje“ ir forumo organizatoriai – Lietuvos verslo konfederacija. Kitas rūpestis buvo savanoriai, be kurių būtų buvę neįmanoma surengti tokio masto renginį. Čia daug padėjo Vaida Armanavičiūtė, kuri, sutikusi būti savanorių koordinatore, subūrė šaunų jaunimą. Daug laiko praleidome ruošiant „The American Chamber of Commerce in Lithuania“ verslo misijos ir ūkio ministro programą, tačiau paskutinėmis savaitėmis didžiausias rūpestis buvo PLEF'o dalyvių pritraukimas. Pasielkėme visus turimus išteklius, platindami informaciją apie renginį tiek JAV, tiek Lietuvoje.

– Jei toks ar panašus renginys vėl vyktų Čikagoje, ką, Jūsų nuomone, reikėtų keisti?

– Pirmiausia – tokio masto renginį reikia pradėti organizuoti bent prieš metus. Tada JAV bendrovės galėtų jo datą įsirašyti į savo kalendorių, būtų pakankamai laiko organizatoriams asmeniškai susisiekti su bendrovių vadovais. Būtina planuoti, kad pasirinktas renginio laikas nesutaptų su kitais renginiais ar konferencijomis. Labai svarbu pritraukti dalyvius būtent pagal pasirinktą konferencijos tematiką. Įvairių sričių specialistai turi būti įtikinti tokios konferencijos svarba jiems. Visa tai reikalauja įtempto darbo ir daugybės laiko pokalbiams su kiekviena bendrove, kurią bandoma pritraukti. Tada lietuviai verslininkai ar verslo vadybininkai, dirbantys įvairiose JAV bendrovėse, irgi turėtų progą ženkliai prisidėti, pritraukiant dalyvius į tokias konferencijas.

– Ar turite dar ką pridurti?

– Mūsų nuomone, šių metų PLEF'as buvo aukšto lygio renginys, padėjęs JAV vidurio regione paskleisti žinią apie Lietuvos vardą ir apie stipriausias mūsų šalies ūkio sritis. Taip pat manome, jog konferencija paskatins ne vieną Jungtinėse Valstijose gyvenantį lietuvių pagalvoti ir įvertinti galimybes dirbti su Lietuva. Tačiau pagrindinė, gal kol kas nelabai apčiuopiama nauda yra tai, kad buvo užmegzti ryšiai, kurie padės toliau veikti ir siekti konkrečių tikslų konkrečiose srityse su konkrečiomis bendrovėmis ar organizacijomis.

Kalbino Dalia Cidzikaitė

PASAULIS

Nauja interneto paieškos bendrovės „Google“ privatumo politika, pagal kurią kaupiami duomenys apie visų „Google“ paslaugų vartotojus, neatitinka Europos Sąjungos (ES) reikalavimų ir turi būti pakeista, parodė tyrimas. Po Prancūzijos nacionalinės informacinių technologijų ir pilietinių laisvių komisijos (CNIL) atlikto tyrimo paaiškėjo, kad dėl naujų taisyklių neribojamos duomenų kaupimo ir asmenų, kurie gali naudotis asmeniniais duomenimis, apimtys. Nauja „Google“ privatumo politika, kuri įsigaliojo kovą, suvienija

daugiau nei 60 privatumo politikų ir pagal ją kaupiami duomenys apie visų „Google“ paslaugų vartotojus, įskaitant jos paieškos sistemą, „Gmail“ ir „YouTube“.

JAV banko „Citigroup“ atstovai pranešė, kad atsistatydina banko vadovas Vikram Pandit. Jis iš pareigų pasitrauks nedelsiant. Tokio netikėto žingsnio priežastys nežinomos. V. Pandit yra vienas iš geriausiai žinomų veidų Wall Street. Jį pakeis Mike Corbat, bendrovės padalinio Euro-

poje, Artimuosiuose Rytuose ir Afrikoje vadovas. Iš pareigų pasitraukia ir bendrovės administracijos generalinis direktorius John Havens.

Internetinė mažmeninė „Amazon“ per šį šventinį sezoną ketina pasisamdyti papildomai 50,000 žmonių Jungtinėse Valstijose. Šiuo metu internetinėje parduotuvėje dirba per 20,000 nuolatinių darbuotojų. „Amazon“ tikisi, kad „tūkstančiai sezoninių darbininkų vėliau liks dirbti ir visą dieną“. „Amazon“ yra didžiau-

sia internetinė parduotuvė pasaulyje. Be prekybos internetu, „Amazon“ leidžia elektronines knygas „Kindle“ ir planšetinius kompiuterius „Kindle Fire“. Iš viso visame pasaulyje „Amazon“ dirbuoja per 69,000 žmonių. Kitos didžiosios JAV mažmeninės taip pat planuoja pasisamdyti sezoninių darbuotojų. Pavyzdžiui, prekybos centrų tinklas „Wal-Mart“ švenčių sezonu taip pat ketina pasisamdyti 50,000 žmonių, tinklas „Macy's" – 80,000, o mažmeninė „Toys R Us" – 45,000.

Ekspedicijos „Misija Sibiras’12” akimirkos.

M. Radvilavičiaus asm. albumo nuotr.

Kariūnas Sibire prisilietė prie skaudžios tautos praeities

LINA VAITIEKŪNAITĖ

Spalio mėnesį prasidėjo šių metų ekspedicijos „Misija Sibiras’12” pristatymas visuomenei. Jos dalyviai lankysis Lietuvos mokyklose, universitetuose, bendruomenių centruose ir pasakos apie kelionėje patirtus išpūdžius, pristatys aplankytas lietuvių tremties ir kalinimo vietas, supažindins su nuveiktais darbais. Šiomet ekspedicijoje į daugiau kaip 5,000 kilometrų nuo Lietuvos nutolusią Chakasijos Respubliką dalyvavo ir Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos kariūnas Matas Radvilavičius, kurio prisiminimai apie kelionę leidžia iš arčiau pamatyti, ką nuveikė „Misija Sibiras’12” dalyviai. Vaikino rašytas dienoraštis padeda suprasti jo jausmus, kilusius susidūrus su šia skaudžia Lietuvos istorijos dalimi – tremtimi.

Padėjo akademijoje įgyta patirtis

Šiais mokslo metais antrame kurse studijuojantis vaikinai pasakoja, kad sprendimas bandyti patekti į jau 11-ąją ekspediciją buvo natūralus žingsnis, nenustebinęs nei šeimos narių, nei draugų. „Visų pirma aš vertinu aktyvų patriotizmą, grindžiamą ne tik kalbomis. Todėl nusprendžiau išbandyti savo jėgas ir šioje kelionėje, – kalba M. Radvilavičius. – Žinojau, kad anksčiau šioje ekspedicijoje dalyvavo daugiau kariūnų ir karininkų (šiomet į Sibirą taip pat vyko Lietuvos kariuomenės atstovai – Krašto apsaugos savanorių pajėgų Dariaus ir Girėno 2-osios rinktinės karė savanorė eilinė Monika Jurkšaitytė ir Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono karys vyresnysis leitenantas Kazimiras Bogdanas – L. V.), tačiau sprendimą dalyvauti ekspedicijoje priėmiau vienas ir niekam nesakiau, kol neperėjau atrankos. Viską lėmė mano paties noras ir motyvacija iš arčiau susipažinti su Lietuvos istorija, jos gyventojų veiksmais sudėtingu laikotarpiu saugant savo tautos vertybes.”

Prisimindamas atranką į ekspediciją, kada reikėjo parodyti savo sugebėjimus dalyvaujant bendroje kelionėje su kitais komandos nariais, įveikti iškylančias kliūtis ir pan., jaunuolis visų pirma džiaugiasi būdamas Lietuvos karo akademijos studentu: „Bandomasis žygis, pasak organizatorių, buvo sunkiausias iš visų iki tol buvusių bandomųjų žygių, todėl šiuo atveju akademija, galima sakyti, labai padėjo. Per žygį reikėjo fizinės ištvermės, o ją jau buvau įgijęs

studijų metu. Kartu buvo vertinamos ir pačio žmogaus asmeninės savybės, argumentai, kodėl nuspręsta dalyvauti ekspedicijoje „Misija Sibiras’12”.

Tvarkė apleistus lietuvių tremtinių kapus

Į Chakasijos Respubliką ekspedicijos dalyviai važiavo siekdami sutvarkyti jos teritorijoje rastas lietuvių tremtinių kapines. Pasak Mato, lietuviai nemažai jų ir sutvarkė. „Pakeliui sustojome Askize ir sutvarkėme pirmąjį kapą. Būtent šioje vietoje pirmasis medinis kryžius pakilo antram gyvenimui. Čia pajutau tą stiprų ir malonų jausmą, kai aptemusi tautos atmintis atgyja tavo rankose.” (iš k. M. Radvilavičiaus dienoraščio). Kelionės dalyviai įsitikino, kad dabartiniai tremtinių kapai Sibire – tai tankūs brūzgynai, apaugę žolėmis ir medžiais. „Todėl mes kirtome krūmynus, tiesinome tvoras ir, kiek įmanydami, stengėmės palikti savo tautiečių kapus jau gražesnius ir sutvarkytus”, – prisimena M. Radvilavičius. Vienose kapinėse lietuviai pastatė iš Lietuvos atvežtą ažuolinį kryžių, kuris liko kaip aplankiusių tautiečių – lietuvių – ženklas.

Kaip išimintiniausią vaikinai įvardijo akimirka, kai iš krūmynų ir girios prieš jo akis iškilo vienuolika didžiulių kryžių, padarytų pačių tremtinių rankomis. „Už medžio pamaciau pakrypusius kryžius, kuriuos nuo išnykimo miško tankmėje apsaugojo tik atsitiktinumas. Net nežinojau, nuo ko pradėti, nes nebuvo nieko – tik įsitikinimas, kad nuėmus samanas, bus atidengtas istorijos puslapiuose ir žmonių atmintyje išblukęs vaizdas. Neklydau... (...) Lietuviškos pavardės, rastos ant kryžių, tapo sąsaja tarp dabarties ir praeities, tarp Lietuvos ir Sibiro, tarp manęs ir to, ką palikau beveik už 6,000 kilometrų.”

Kariūnas pajuto, kad tai ir buvo prisilietimas tiek prie istorijos ir skaudžios tautos praeities, tiek prie didelio palikimo ateičiai: „Jausmas supratus, kad padarėme kažką vertingo, buvo stiprus ir neužmirštamas!”

Su vietos lietuviais sveikinosi lietuviškai

Lietuviai, lankydami kapines, rasdavo laiko susitikti, pabendrauti ir su Sibire likusiais gyventi tautiečiais. „Šių metų ekspedicijoje sutikome tris lietuvius, – pasakoja vaikinai. – Du iš jų puikiai šnekėjo savo gimtąja kalba. Buvo nuostabus jausmas, kai įėjė į namus tolimame krašte išgirdome

lietuvišką ‘labas!’” Senukas pasakojo, kad paskutinį kartą lietuvius jis matė prieš dvidešimt metų, kai tuose kraštuose taip pat lankėsi ekspedicija, atvažiavusi tvarkyti savo kraštiečių kapų.

„Atėjo laikas atsisveikinti. Senukas, laikydamasis už mano rankos, išėjo į lauką. Kuo labiau įtikinėjome, kad mums laikas eiti, tuo labiau jis man spaudė ranką. Buvo sunku jį palikti, turint omenį, kad mes turbūt paskutiniai lietuviai, kuriuos jis matė...”

Kalbėdamas apie lietuvių tremtinius ir jų gyvenimą tolimuose kraštuose, kariūnas prisimena jau anksčiau, ne tik prieš šių metų ekspediciją, skaitytas tremtinių istorijas: „Mėgstu ir labai vertinu lietuvišką literatūrą. Kelis kartus į mano rankas pateko tremtinių dienoraščiai, kurie iš tiesų yra labai jausmingi. Tai mane sudomino ir, galima sakyti, netgi turėjo įtakos sprendimui išbandyti save ir leistis į šią kelionę.”

Matas sakosi gerbiąs ir vertinąs praeitį: „Tiek šeimos, tiek visos valstybės šaknys man yra labai svarbios. Todėl, manau, yra nuodėmė apie šią Lietuvos istorijos žaizdą – tremtį – nieko nežinoti. Aš su ja susipažinau ir skaitydamas tremtinių literatūrą, ir lankydamas jų aprašytas vietas.”

Kelionėje patirti išpūdžiai, pasak Mato, labai įdomūs. Visų pirma vaikinai pastebėjo aplankytos Chakasijos bendruomenės ypatumus, o kartu ir skirtumus nuo Vakarų pasaulio gyventojų: „Ten buitį skiriasi. Žmonės gyvena visai kitaip nei mes, jie vertina visai kitus dalykus. Ta Rusija, kurioje lankėmės, pastebėjome, visai nevertina materializmo. Ten nėra tos vartotojiškos visuomenės, kuri pas mus įprasta. Galbūt ten aplinka ir skurdi, bet kartu labiau vertinamos žmogiškos vertybės, tarpusavio bendravimas. Žinome, kad rusų tauta yra draugiška. Su tuo draugiškumu ir mes susidūrėme. Nuvykę tvarkėme kapus, o kartu iš arčiau pamatėme tos aplinkos ir visuomenės kultūrą, pažinome tradicijas.”

Dirbo kaip viena komanda

Kelionės dalyviai, pasak vaikino, gyvendami bei dirbdami kartu geriau pažino ir vienas kitą. Lietuvių bendravimas visada remdavosi darbų pasiskirstymu. Grupė žmonių gamindavo valgi, grupė – rinkdavo malkas ir pan. Kiekvienas komandos narys turėjo savo pareigas ir taip papildė vienas kitą. Kariūnas aiškina, kad į ekspediciją vykusią komandą galima palyginti su kariuomene ir jos taisyk-

lėmis: „Kiekvienos aplinkybės reikalavo vis kitų žinių, kurių galėdavo duoti jei ne vienas, tai kitas žmogus. Tačiau visų mūsų tikslas buvo tas pats – bendras komandos darbas ir jį reikėjo atlikti. Tai mus vienijo.”

Paklaustas apie galimybę kelionėje atsikvėpti ir papramogauti, Matas nusijuokia. „Man jau vien bendravimas su kelionės partneriais buvo didelė pramoga, nes galėčiau tuos žmones pavadinti ‘idėjų generatoriais’. Ir labai džiaugiuosi, kad su jais susipažinau. Mūsų bendravimas buvo labai naudingas”, – apibendrina kariūnas. „Kalbant apie pramogas, vakarai buvo vienintelis laiko tarpas, kada mes atsisėdavome, atsipalaiduodavome po darbų ir... dažniausiai dainuodavome mūsų tautines, patriotines dainas. Tai vėlgi vakarui suteikdavo įdomią aurą. Tai ir buvo mūsų pramoga”, – prisimena vaikinai.

Dar laukia pagrindinė ekspedicijos misija

Vakarais, ir ne tik, kariūnas, kaip ir kiti ekspedicijos dalyviai, turėdavo dar vieną, jau individualų užsiėmimą – rašydavo dienoraštį. „Grįždavome iš kapinių, pavalgydavome ir turėdavome laiko pailsėti. Jo užtekdavo ir dienoraščiui parašyti”, – prisimena M. Radvilavičius ir išduoda, kad į šiuos užrašus gulė ir kelionėje jo kurti eilėraščiai.

Vaikino kūryba ir ekspedicijos dienoraštis jau yra pasiekiamas visiems besidominantiems šių metų lietuvių kelione į Sibirą. Mato, kaip ir kitų dalyvių, užrašytos mintys skelbiamos projekto „Misija Sibiras’12” tinklaraštyje. Jo dienoraštis pasirodys ir artimiausiame Lietuvos karo akademijos žurnalo „Kariūnas” numerįje.

Kariūnas aiškina, kad šių metų kelionės išsamesnis pristatymas visuomenei prasidės jau spalio mėnesį. Jis taip pat lankysis mokyklose ir vaikams pasakos savo kelionės išpūdžius. „Tada mes imsime realaus darbo. Ekspedicija buvo pasiruošimas tikrajai misijai, kurią reikės vykdyti čia, Lietuvoje – ugdyti jaunimo istorinę atmintį ir tautinį patriotiškumą”, – sako M. Radvilavičius. „Tikiu, kad kiekviena pabaiga – kažko kito pradžia. Jau greit prasidės kelionių ir pristatymų maratonas po Lietuvą. To laukiu ne mažiau nei laukiau pačios ekspedicijos!”

Lina Vaitiekūnaitė – LKA Viešųjų ryšių poskyrio vyriausioji specialistė.

PASKUTINĖ KADENCIJA.

Prezidento dienoraščiai

VALDAS ADAMKUS

Nr. 70

Prisipažinsiu, nusivyliau. Jokių būdų nesakyčiau, kad kalba buvo prasta, JAV prezidentas įtaigiai kalbėjo apie politikos tęstinumą, bet negalėjau atsikratyti išpūdžio, kad daugumą jo frazių jau esu ne kartą girdėjęs ir anksčiau. Nieko neišgirdau, kas bus nauja JAV užsienio politikoje. Tai garsiai pasakiau šalia manęs stovintiems klausytojams, ko ne alpstantiems ir susižavėjimo B. Obamos kalba.

Nuvylė ir ES vadovų susitikimas. Tarsi tai būtų tik fonas efektingam JAV prezidento B. Obamos pasirodymui, o turinio – beveik jokio. Kalbėtojams buvo skirta tik po 3 minutes. Ką galima per tiek laiko pasakyti? Tik įvardyti temą... Geriau nė nekalbėti.

Pakeliui namo dar spėjau pamatyti Turine vykstančias Europos taurės turnyro finalo tarp „Lietuvos ryto“ ir Maskvos „Chimki“ rungtynes. Ne veltui vadinamės krepšinio šalimi. Šaunuoliai vyrai – laimėjo ir parveža į Lietuvą taurę.

2009 metų balandžio 15 diena, Vilnius. Atvyko po Europą keliaujanti JAV Kongreso delegacija. Kalbėjomės apie energetiką ir, žinoma, neapėjome žydų turto gražinimo klausimo. Paaiškinau, kad didžiausia kliūtis sprendžiant šią problemą – teisinė. Nėra lengva įrodyti, kam priklausė turtas daugiau nei prieš pusę amžiaus, kas dabar turi teisę į jį pretenduoti. Netikėtai buvau paklaustas apie antisemitizmą Lietuvoje. Patikinau, kad mūsų šalyje nutikę keli incidentai, kuriuos sukėlė eitynes surengę pora šimtų skustagalvių, nedaro jokios įtakos visuomenei ir dauguma žmonių tokius išsišokimus pasmerkė.

2009 metų balandžio 21 diena, Vilnius. Iš prezidento paskutinio metinio pranešimo:

Man teko didelė garbė ir atsakomybė dvi kadencijas – dešimt metų – tautos valia būti laisvos demokratinės Lietuvos prezidentu. Tai – daugiau nei pusė dvidešimtuosius metus skaičiuojančios vėl atkurtos mūsų nepriklausomos valstybės istorijos. Visą šį laiką kalbėjau ir dirbau, kaip liepė širdis, vadovaudamasis Konstitucija ir savo įsitikinimais, siekdamas Tėvynės gerovės.

(...) Nors ne kartą buvau kritikuotas už idealizmą, neva svetimą dabarties gyvenimui, lieku ištikimas toms pačioms vertybėms ir idealams – laisvei, demokratijai, pagarbai žmogui. Tik moralinės vertybės, bendri siekliai padės nepasiklysti ir rasti kelią iš sunkmečio labirinto.

Tenkindamiesi vien trumpalaikė nauda, grimzdami į politines intrigas dėl valdžios ir galios, prarandame gebėjimus susirungti su tikromis epochos problemomis. Geriausia strategija, vedanti iš sumaišties, – vertybėmis ir idealais grįsti tikslai, idėjomis ir principais paremtas praktinis veikimas.

(...) Jokie sunkumai neprivers manęs suabejoti liberaliosios demokratijos vertybėmis. Sunkmetis visa-

da didina socialinę įtampą, didina ir pagundas imtis supaprastintų veiksmų, skatina autoritarinių, diktatūrinių idėjų daigus. Tačiau tik: tik laisvė, įvairovė, padoraus veikimo taisyklės, individualios kūrybingos asmenybės galios yra svarbiausia Lietuvos sėkmės prielaida. Todėl nepaliaukime tikėti žmogumi, savo tautos jėgomis, laisvės ir lietuviybės prasme, kaip pagrindine mūsų valstybės kūrimo medžiaga. Dirbkime Tėvynei drauge – neskirstykime tautos į savus ir svetimus, išrinktuosius, gyvenimo eilinius ir atstumtuosius.

Idealų vedama ir vienijima Lietuva pasiekė savo didžiausius tikslus, dabar privalome įveikti naujus iššūkius, rašydami naują Lietuvos istorijos puslapį. Tuos įrašus skaitysiančios ateities kartos mums atleis už klaidas, bet neatleis už melą. Todėl išdrįskime būti sąžiningi valstybei, vieni kitiems, patys sau. Rašykime istoriją tiesos ir atvirumo, moralės ir pasitikėjimo kalba. Rašykime dabar; ne-laukdami kitos dienos. Dirbkime „vardan tos Lietuvos“.

Dėkoju Jums, Lietuvos žmonės, už tai, kad visus savo tarnybos Jums metus jaučiau Jūsų pasitikėjimą ir paramą. Esu ir būsiu kartu su Jumis.

Perskaičiau paskutinį savo metinį pranešimą Seimui. Visuomet juos rengiu labai atsakingai, o ypač ši kartą. Buvo parengtos keturios teksto redakcijos, galiausiai dar ir pats puspenktos valandos taisiau pranešimą. Nusprendžiau, kad nėra prasmės aptarti pavienių atvejų, vardyti pavardžių. Kalbėjau apie tai, ką reikia pertvarkyti, apie šalies ateities uždavinius. Žinių laidos šį pranešimą jau vadina mano politiniu testamentu. Dauguma komentarų – taip pat palankūs, tik tiems, kuriems nepatikau visus dešimt metų, ir ši kartą atrode, kad nieko verto nepasakiau ir pats visiškai nieko gero nepadariau.

Dienraštis „Lietuvos žinios“ net pradėjo prieš mane šmeižto akciją. Svaidomasi užuominomis, kad aš – KGB agentas. Koks tikslas, ko siekiama? Daugiau kaip dešimtmetį laukė, o dabar, baigiantis antrajai kadencijai, staiga „išmetė sensaciją“? Kieno pinigai slypi už šios akcijos? Kam užmyniau ant kojos?

2009 metų gegužės 17 diena, Vilnius. Lietuvos Respublikos prezidento rinkimai. Renkame iš septynių kandidatų. Lynoja. Kaip jau mums įprasta, balsuoti su Alma atvykome 10 ryto. Žurnalistų, fotografų ir televizijos operatorių rinkimų apylinkėje tuo metu buvo daugiau nei rinkėjų. Paprašytas įvertinti rinkimų kampaniją pasakiau, kad nykesnės ir prasciau organizuotos dar nėra buvę. Nėvyko realių debatų, kandidatai neturėjo galimybės paaiškinti savo politinių tikslų, programos, pažiūrų. Jie buvo susodinami kaip kokie mokinukai į kėdes, laidos vedėjas pateikdavo klausimą ir duodavo 60 sekundžių atsakymui. Ką galima per tiek laiko pasakyti?

Bus daugiau.

CHIRURGAI

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DANTŲ GYDYTOJAI

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Kas pakeis ruginę duoną ant mūsų stalo?

Atkelta iš 9 psl.

duoną *ciabatta*. Beje... prisivalgę šios duonos, lietuviai vėl dažnai grįžta prie savo lietuviškų šaknų – ruginės duonos.

Buvo laikai, kada Amerikoje nebuvo jokios lietuviškos duonos, tačiau šiandien jos pasirinkimu galime varžytis su daugeliu Lietuvos maisto produktų parduotuvių. Jei mums skambina lietuviai iš tokių vietų, kur nėra nei lietuviškų, nei lenkiškų, nei rusiškų parduotuvių, anei jokio „sveiko gyvenimo būdo“ parduotuvių tinklo, tai pirmiausia jie prašo kokiais nors keliais atsiųsti lietuviškai „dūšiai“ verktinai reikalingų normalios silkės ir normalios juodos ruginės duonos. Tiesa, jei amerikietiškos konservuotos silkės stiklainukuose dar galima bet kur nusipirkti, tai su rugine duona dažnai būna sunku. Ruginių miltų dar kartais įmanoma rasti kokiame nors parduotuvių egzotiškų produktų skyrelyje arba užsisakyti per internetą. Bet ką toliau su jais daryti? Nedaug kas iš mūsų turi žinių, laiko bei noro namie kepti ruginę duoną.

Neatskleisiu paslapčių, rašydama, jog yra nustatyta, kad vertingiausių maistinių ir biologinių savybių turi juoda ruginė duona. Per Lietuvoje atliktą apklausą net 83 proc. pirkėjų, labiau mėgstančių ruginę duoną, dažniausiai ją renkasi dėl to, kad joje nėra konservantų, nemaža dalis ją renkasi dėl sveikatos sumetimų: valgant ruginę duoną, cukraus kiekis kraujyje didėja lėtai, o tai svarbu sergantiesiems cukriniu diabetu.

Ruginė duona yra mažiau kaloringa, turinti B1 ir B2 grupės vitaminų, geležies, folinės rūgšties, todėl biologiškai tikrai vertingas produktas. Tiesa, grynai ruginės duonos kepama ne tiek jau daug rūšių, nes iškepti gerą tokią duoną – nelengva. Ruginė duona yra rūgštesnė, tamsi, tanki bei sunkoka. Norėdami suteikti jai didesnės apimties, sumažinti rūgštų skonį bei praturtinti baltymais, gamintojai dažnai įberia kvietinių miltų.

Švedų mokslininkai tvirtina, kad ruginė duona yra vienas iš veiksmingiausių liekninančių pro-

duktų, kad riekelė ruginės duonos pusryčiams padės ne tik sureguliuoti cukraus kiekį kraujyje, stiprins imunitetą ir skatins protinę veiklą, bet ir padės išlikti lieknam. Ruginių miltų duona teigiamai veikia medžiagų apykaitą, padeda susitelkti, gerina atmintį.

Tiems pirkėjams, kurie prašė mūsų atvežti tikros ruginės duonos, galime pranešti, kad išklausėme jūsų pageidavimų ir šiandien parduotuvėse galite nusipirkti „Biržų duonos“ kepykloje iškeptos lietuviškos ruginės „Senolių“ duonos, kurios sudėtyje yra tik ruginiai miltai, vanduo, žiupsnelis cukraus, druskos, mielių bei kmynų. Ir jokių konservantų!

Dažnai tenka lankytis vietinėse bei pasaulinėse maisto produktų parodose, kur turiu galimybės paragauti gurmaniškų bei egzotiškų patiekalų, kuriuos patiekia visame pasaulyje žinomi šefai. Tačiau turiu prisipažinti, kad grįžusi namo atsiriekiu skanios lietuviškos ruginės duonos, užsidedu ant jos šaltai rūkytų lašinių ir užkandu raugintu agurku. O jeigu dar „Smetoniškos“ giros prie to... Mmm. Ir kam tada man tas Paržius?

Angelė Kavakienė – bendrovės „Food Depot International“ prezidentė.

Driver-Local

CRST Dedicated is hiring
Class A Intermodal drivers
immediately for Drayage
Service in McCook, IL
HOME EVERY NIGHT!!!

-Avg. \$950/week or 50K year
-2,000-2,500 miles/week
-\$250 Sign On Bonus
-Day One Health
-'13 International Day Cabs
-9 mos Class A exp. required
Call 855-261-2778
www.drivecrst.com

Kasdienio gyvenimo dulkes nuplauna muzika

**RAMUNĖ IR
RAIMUNDAS MARIUS LAPAI**

Baimė, išgąstis, po to – palengvėjimas ir džiaugsmas. Tai jausmai, tvyroję Chicago Symphony Orchestra (CSO) sezono atidarymo išvakarėse. Po net 48 valandų streiko šis nuostabus, pasauliniu mastu pripažintas orkestras ir jo meno vadovas maestro Riccardo Muti vis dėlto neapvylė savo gerbėjų. Susėdus prie derybų stalo, buvo susitarta dėl atlyginimo bei kitais klausimais, ir nuostabūs *gala* su visais priderančiais blizgučiais bei fanfaronėmis š. m. rugsėjo 29 d. nuskambėjo didinguose Symphony Center rūmuose. Mums tai – visuomet laukiama šventė. Gamtai keičiant savo spalvas, prasideda naujas ir daug žadantis kultūrinis sezonas. CSO iki kito pavasario sugrįžo į savo namus – 210 S. Michigan Ave.

Pakylėta iki šventės

Atidarymo koncerto programa buvo šventiška. Vakaro puošmena neabejotinai tapo smuikininkė virtuoze Anne-Sophie Mutter. Ir ne tik dėl dieviško grožio smaragdo spalvos suknelės atvira pečia. Savo atliekamam Mendelssohn „Concerto in E minor“ Mutter suteikė iki šiol koncertų salėse negirdėto atspalvio. Jos puikioje interpretacijoje dažnas akordas net kvapą užgniauždavo. Orkestrantai visiškai pakluso maestro Muti batutui, tad šis vokiškas perliukas nuskambėjo be priekaištų.

Wagner yra Wagner. Jo kūrybą arba dievini, arba jos nekenti. Tačiau net ir nemėgstant kompozitoriaus, sunku buvo likti abejingu *gala* koncerte nuskambėjusiai uvertiūrai iš jo „Der fliegende Hollander“ („Skrajojančio olando“). Po ugingai prašvilpusio olando orkestras ir Muti (kurio repertuare Wagner linija nėra ryški) buvo apdovanoti karštais plojimais.

Koncerto kulminacija – Čaikovski „1812 Overture“. Didinga muzika. Stiprios, tvirtos melodijos. Nuostabūs varpų dūžiai. Orą drebinantys patrankų sūviai. Įdomu, ar sąmoningai pasirinktas šis kūrinys šiemet, minint 200-ąsias Napoleono žygio per Rusiją, o tuo pačiu ir Lietuvą, metines? Žinome tik, jog lietuvių išeivija nepasinaudojo šiuo jubiliejumi per šį svarbų istorinį įvykį apie mūsų kraštą papasakoti platesnei auditorijai.

Koncerto pabaigoje dirigentas „trumpai“ apibūdino išklausytus kūrinius, paįvairindamas pasakojimą anekdotais. Ne visi svečiai sulaukė jo kalbos pabaigos – didieji mecenatai išskubėjo į uždarą pobūvį „Fairmount“ viešbutyje, o eiliniai klausytojai nekantravo pakilti į Buttrock salę, kur grojo orkestras, o stalai buvo nukrauti saldumynais. Ką gi, gražu, kad tradicija atšvęsti sezono pradžią tęsiama, nors gal ir ne taip prašmatniai kaip pradžioje.

Orkestrui palikus namų sienas

Po pirmųjų sezono koncertų Čikagoje CSO išvyko gastrolių į New York bei Meksiką, savas sienas užleisdamas svečiams. Štai tada ir pamatai, kokia neįsmatuojiama ta muzika yra! Kokia nenusakoma žanrų, stilių įvairovė, kiek daug talen-

tingų atlikėjų!

Maskvos Sretenski vienuolyno choras Rusijos sostinėje buvo įkurtas 1994 m. Šios šalies istorijoje tai buvo lemtinga akimirka – po daugelio dešimtmečių represijos vėl leista praktikuoti tikybą. XIV a. vienuolyne, įsikūrusiame miesto širdyje, choras propaguoja ne tik tradicines stačiatikių religines giesmes, bet ir senesnes rusiškas dainas, uždraustas sovietų valdžios. Pastaraisiais metais prie choro veiklos prisijungę gabūs solistai, kompozitoriai, aranžuotojai. Choras koncertavo Vatikane, UNESCO būstinėje, Notre Dame katedroje Paryžiuje, Library of Congress Washington, DC bei kitur.

Čikagos Symphony Center spalio 11 d. surengto Sretenski vienuolyno choro koncerto pelnas buvo skiriamas Kosovo stačiatikių paminklų restauravimui. Vakare, į kurį susirinko labai įvairi publika (akį traukė

Maskvos Sretenski vienuolyno choras.

CAMI Music nuotr.

impozantiški serbų, rusų, ukrainiečių dvasiškiai), skambėjo Grečaninov bei Rachmaninov religinės giesmės (ypač jautrias sielos stygas užgavo Grečaninov „Tikiu į vieną Dievą“), rusų liaudies dainos bei populiariūs kompozitorių Solovjovo-Sedoj, Knipper, Kolmanovski ir kt. kūriniai. Ypač melodingai nuaidėjo (nors ir ne taip dramatiškai,

Akimirka iš sezono atidarymo – *gala* koncerto smuikininkė Anne-Sophie Mutter ir CSO meno vadovas, dirigentas Riccardo Muti.

Todd Rosenberg nuotr.

kaip kadaise legendinio Fiodor Šaliapin) sodraus boso Dmitrij Beloselski atliktas „Po Piteraskajos gatvė“. Nostalgiskai širdį suvirpino ir Bulachov romansas „Gori, gori moja zvezda“ („Šviesk toliau, mano žvaigždė“) – jį sovietiniais laikais nuostabiai įdainavo Lenkijos estrados primadona Anna German.

Greičiausiai ne visi žino, jog 1927 m. JAV įvyko žiaurus potvynis. Pakilusi Mississippi užtvindė žemę nuo New Orleans iki pat Cairo, IL. Šimtai žmonių žuvo, tūkstančiai liko be namų. Buvo pažeista socialinė Amerikos raida – artojai masiškai traukėsi į šiaurę, apsigyvendami didmiesčiuose, tarp jų ir Čikagoje. Ši istorija, jau užfiksuota literatūroje, muzikoje, dabar ir vėl atgijo – kino kalba. Praeitą penktadienį CSO parodytas 90 min. dokumentinis filmas apie šią tragediją „The Great Flood“ įdomus ne tik retais istoriniais kadrais, archyviniais vaizdais, bet ir džiaz gitaristo Bill Frisell gyvu „akompanavimu“. Praeityje esame matę, kaip nebylių filmų garso takelį užpildo orkestras. Dabar štai – tokia kino ir muzikos sąjunga!

Kai susitinka Rytai ir Vakarai

Čikagos melomanams visada malonu matyti neeilinį mūsų laikų violončelininką Yo-Yo Ma. Prieš pusantrą mėnesio turėjome malonumą klausytis jo kartu su orkestru „The Knights“ Ravinia muzikos festivalyje, o praėjusį šeštadienį po penkerių metų pertraukos CSO koncertavo maestro Ma suburtas ansamblis „Silk Road Orchestra“. Šešiolika muzikantų virtuozų Čikagos klausytojams padovanojo dvasią uždegančią ir stiprinančią programą „Rytai pasitinka Vakarus“. Ypač netikėtas buvo naujas uzbekų kompozitoriaus Dmitri Yanov-Yanovsky kūrinys „Sacred Signs“ („Šventi ženklai“), kurio pasaulinė premjera įvyko vos prieš porą savaitių North Carolina valstijoje. Egzotiška rytietiška muzika buvo atliekama neeiliniais, Vakarų pasaulyje nežinomais instrumentais, tarp kurių – *shakuhachi* (japoniška fleita), *pipa* (kinietiška birbynė) bei *tabla* (indiški būgnėliai). Įspūdį sustiprino dideliame ekrane rodomas skaidrių bei filmo sukurtas Stravinski baletas „The Rite of Spring“ („Pavasario apeigos“) motyvais montažas.

Dar viena netikėta vakaro staigmena buvo matyti „The Knights“ dirigentą Eric Jacobsen, o daugiataučio ansamblio gretose – jo brolių smuikininką Colin. Maestro Ma, beje, nors ir šio unikalaus kolektyvo vadovas, scenoje buvo „vienas iš...“, t. y. sėdėjo ir grojo kartu su kolegomis kaip eilinis muzikantas. Paslaptis tik ta, kad „eilinių“ šiame ansamblyje nėra!

Sezonas išibėgėja

Spalio 21 d. dirigento lazdelę paims Valerij Gergiev – jam turės paklusti World Orchestra for Peace, kurį 1995 m. įkūrė seras Georg Solti. Būtent šiuo koncertu pradedamos minėti buvusio ilgamečio CSO meno vadovo 100-osios gimimo metinės. Šį sezoną bus surengti septyni koncertai, skirti pagerbti legendinį dirigentą. Apie CSO koncertus daugiau sužinosite apsilankę jo internetinėje svetainėje (www.cs.org).

Yo-Yo Ma ir jo vadovaujamas ansamblis „Silk Road“ – CSO scenoje.

Todd Rosenberg nuotr.

Tarp jaunystėje išleistos knygos ir gyvenimo pabaigos (1917–2012)

ANTANAS DUNDZILA

Prieškariniame Kaune į leidyklos knygyną įžengęs 12–13 metų amžiaus gimnazistas nustebino ten buvusius, kai ėmė teirautis apie knygų leidimą. Turbūt toks jaunuolio smalsumas sudomino leidėją, ir taip užsimezgė ilgametė ir šilta pažintis, kurią rugsėjo 25 d. galutinai nutraukė jau 95 metus sulaukusio, Florida gyvenusio Juozo Sodaičio pasibaigęs gyvenimas. Teliko gražiai lietuvių visuomenėje pasireiškusios asmenybės širdį šildantis atminimas.

Savo laiške J. Sodaitis, jau gyven-damas Amerikoje, taip rašė leidėjo dukrai: „Aš su juo (leidėju) jau turė-jau reikalų, berods, nuo antrosios klasės, kai per gatvę nuo ‘Aušros’ gimnazijos nedrąsiai įėjęs į ‘Dirvos’ knygyną, teiravausi apie knygų pa-ruošimą išleidimui. Mat jau tada tu-rėjau laisvą vertimą iš vokiečių kal-

Juozas Sodaitis

gimnazijos nebaigęs. Nuo 1936 m. rašė Suvalkijos laikraščiams, tuomet nupiešė ir savo pirmąjį viršelį kny-gai – klasikiniam Karl May romanui „Winnetou įpėdiniai“, išverstam į lietuvių kalbą.

Jau pokarinėje vakarų Vokietijoje su kitais leido ir redagavo humoro laikraštėlį Pulgio Andriušio lietuviškai nukaltu pavadinimu „Dievo paukštelis“ (pagal karo pabėgėlius apibūdinti vartotą anglišką akronimą „DP“ (Displaced Person)). J. Sodaitis čia pradėjo ir leidybinę veiklą – 1947 m. įkūrė knygų leidyklą „Gabija“, kuri sunkiomis pokario sąlygomis išleido net 60,000 egzempliorių įvairių leidinių. Emigravęs į JAV, New York mieste atkūrė „Gabiją“, suorganizavo spaudos platini-mo centrą, išleido literatūros met-raštį, suredagavo ir išleido legendų ir padavimų rinkinį, viso šiais laikais jau stebinančiu 45,000 egz. tiražu.

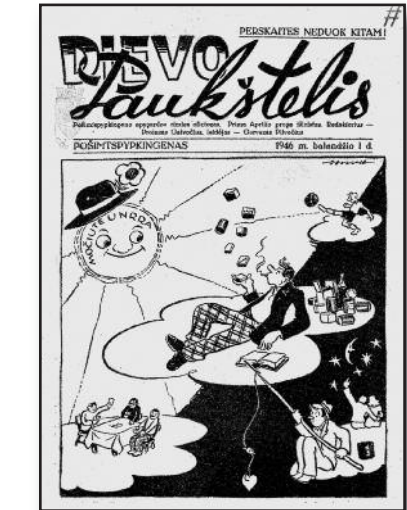
Amerikoje baigė žurnalistų mo-kyklą ir architektūrinės braižybos studijas. Susidomėjęs menu, ėmėsi tapybos, grafikos bei koliažų, suren-gė arti 20 individualių parodų. Be grafikos ir ryškiomis spalvomis at-likto natiurmortų, tapyboje atrado savą stilių. Daugumoje jo darbų vy-rauja stilizuoti, be perspektyvos, mi-tologiniai bei tautosakos motyvai. Pastariesiems jo paveikslams nė dai-lininko parašo nereikia.

Norint keliais žodžiais apibūdin-ti velionį, tereikia pagalvoti apie pa-rinktą vardą dviejuose žemynuose veikusiai jo leidyklai. Mitologijoje juk nuo senovės Gabija laikyta šven-ta ugnimi, įvairiaspalve dievaite, žmonių talkininke. Galbūt tai ir buvo bendro likimo dalininkams išsakyta J. Sodaičio veiklos mintis, jo visuo-meninis palikimas mums.

Netekimo liūdesyje čia mename jo šeimą – žmoną Aldoną (1920–2011) ir dvi dukteris, Eglę ir Rasą, globoju-sias senatvės vis labiau slegiamus tėvus.

J. Sodaičio grafikos darbas „Sadutė“.

Naujausio Balzeko lietuvių kultūros mu-ziejaus leidžiamo „Review“ paskutiniame viršelio puslapyje – tuoj po karo J. So-daičio leisto laikraštėlio „Dievo paukš-telis“ viršelis (viršelio autorius – dail. Os-molskis).

bos vaikams, kurį eventualiai ‘Dirva’ ir išleido, tik gerai neatsimenu metų: gal 1930 ar 1931. Vadinosi ta knygelė ‘Voveraitės nuotyčiai’. Jūsų tėvelis buvo labai malonus ir nevengė duoti patarimų jaunam gimnazistukui, ku-riam atsivėrė nauji rašto horizon-tai.”

Atsivėrusiuose rašto horizontuo-se tas gimnazistukas išaugo į neeilinį spaudos darbuotoją. Prieš pat Nepri-klausomybės praradimą, 1940 m., „Dirva“ išleido J. Sodaičio novelių rinkinį jaunimui „Žalios ganyklos“. Tuometinio dvidešimt trejų metų amžiaus autoriaus knygą iliustravo dailininkas K. Šimonis, o Švietimo ministerija ją pripažino tinkama mo-kyklų bibliotekoms. Tai buvo lyg me-dalis jaunam autoriui ir, aišku, pre-kybinis laimėjimas leidėjui. Knyga išleista net 4,000 egzempliorių tiražu, tarp „Dirvos“ leidinių pažymėta 544-uju numeriu. Tai buvo bene pasku-tinis du dešimtmečius veikusios „Dirvos“ b-vės leidinys, nes tų pačių metų rudenį visos privačios įmonės buvo nacionalizuotos. Panašus liki-mas ištiko ir „Žalios ganyklas“. J. So-daičio žodžiais, „nelemtiems įvy-kiams užėjus“, knyga buvo „savaip aptvarkyta“.

Mūsų enciklopediniai leidiniai J. Sodaitį vadina žurnalistu, leidėju ir dailininku. Periodikoje J. Sodaitis ir-gi pradėjo rodytis anksti, 1934 m., dar

A † A ALGIMANTAS ŠIMKUS

Mirė 2012 m. rugsėjo 27 d. Palm Harbor, Florida.
Gimė 1932 m. balandžio 21 d.
Palaidotas Trinity Memorial Gardens, New Port Richey, FL.
Liko sūnus Ričardas Šimkus su šeima.

Nuliūdę artimieji

Mylimos tetos

A † A ONOS PRUNSKYTĖS GARŪNIENĖS

netekus, reiškiu nuoširdžią užuojautą Lietuvos Respublikos garbės konsului JONUI PRUNSKIUI, jo šeimai bei artimiesiems.

Su giliu liūdesiu –

Ambasadorius Žygimantas Pavilionis

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight 	Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.	Air Freight
Auto Export 	Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.	Trucking
Small Packages 	Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.	Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje		

8801 78th Ave **Bridgeview, IL 60455** Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

„Išklausyk mus, A-ta-ne-maa!“

Atkelta iš 3 psl.

giau nei pusė katalikų, įskaitant atidžiai praktikuojančius tikinčiuosius, teigia, kad jų pačių moralinės vertybės, o ne Bažnyčios vadovų nurodymai, nulemia jų sprendimus gyvenime. Jie į Bažnyčią žiūri kaip į savą ir nebijo, kad jie galėtų būti iš jos pašalinti, jeigu kartais su jos mokymais nesutiktų. 83 proc. atsakovų tei-

gė, kad kunigų lytiniai skandalai nei-giamai atsiliepia tikint jos vadovais. Kiek mažiau, bet 77 proc. teigė, kad tie skandalai daro įtaką visų kunigų pajėgumui padėti tikintiesiems jų dvasiniame gyvenime.

Kristaus laikais teigta, kad vy-nuogynas yra didelis, bet darbininkų mažai. Kartais gali atrodyti, kad grįž-tame į tuos senus (gerus?) laikus.

Petras Kuprys, gyvenantis **Cicero, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Labai ačiū už paramą.

Auris ir Romas Jarašūnai, gyvenantys **Los Angeles, CA**, a. a. ma-mos Laimos Jarašūnienės atminimui „Draugui“ atsiuntė 100 dol. Dėkoja-me už paramą ir nuoširdžiai užjaučiame visus artimuosius.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **LR Generalinis konsulas Čikagoje** kviečia į filmo „Kita svajonių komanda“ („The Other Dream Team“) peržiūrą spalio 19 d., penktadienį, 7 val. v. kino teatre „Century Centre Cinema“ (2828 N. Clark St., Chicago, IL 60657). Peržiūroje dalyvaus ir su žiūrovais bendraus filmo režisierius Marius Markevičius, susirinkusius sveikins LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas. Pasiūbaigus filmui pratėsime bendravimą su autoriumi neformalioje aplinkoje.

■ **Filmo „Kita svajonių komanda“** („The Other Dream Team“) peržiūra spalio 19 d., penktadienį, vyks „AMC Showplace Naperville 16“ (2815 Showplace Dr., Naperville, IL 60564). Daugiau informacijos galima gauti tel. 630-303-5922.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) sekmadienį, spalio 21 d., 10:30 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. dr. Kęstutis Trimakas. Prieš šv. Mišias kalbėsime rožinio maldą. Po Mišių parapijos salėje JAV LB Brighton Park apylinkės valdyba ruošia skanūs lietuviškus pietus. Bus rodomas filmas „Rožinis kelias į Dievo meilės gelmes“.

■ **Antradienį, spalio 23 d., 1 val. p. p.** buvusio restorano „Seklyčia“ patalpose įvyks Pensininkų klubo susirinkimas. Kviečiame dalyvauti visus narius. Tel. pasiteirauti: 773-471-2239 arba 630-827-9712.

■ **Spalio 27 d., šeštadienį, nuo 8:30** val. r. iki 2:30 val. p. p. Jaunimo centro didžiojoje salėje (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636) vyks Lituanistikos tyrimo ir studijų centro (LTSC) Knygų mugė. Nebrangiai galėsite nusipirkti romanų, enciklopedijų, knygų-albumų apie Lietuvą, antikvarinių lietuviškų leidinių, natų ir senų plokštelių. Bus ir angliškų knygų. Parduodami leidiniai – LTSC publikatai. Maloniai kviečiame apsilankyti. Išsamesnė informacija tel. 773-434-4545 arba info@lithuanian-research.org.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) sekmadienį, spalio 28 d., minėsime Vėlines. Prieš šv. Mišias nuo 10 val. r. ant kryžiaus šalia altoriaus bus galima prilipinti lipdukus su mirusiųjų vardais, o savo mirusių artimųjų nuotraukas sudėti ant specialiai paruošto stalo. Išėjusiems uždegsime žvakelę. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. dr. Kęstutis Trimakas. Po Komunijos, skambant giesmėms ir eilėraščių, vyks meditacija. Dalyvaus solistas Algimantas Barniškis, parapijos choras, lektorių bei kantorių grupė ir Amerikos lietuvių katalikų sąjungos 20-oji kuopa. Kviečiame atvykti ir maldose prisiminti iškeliačiusius Amžinybėn.

■ **JAV LB Kultūros taryba ir JAV LB** Vidurio vakarų apygarda spalio 28 d. 1 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro Fondo salėje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) ruošia Maironio 150-ojo gimtadienio minėjimą-koncertą. Dalyvauja Connecticut Lyric Opera solistė Jūratė Švedaitė ir Kauno valstybinio dramos teatro vadovas, aktorius Egidijus Stancikas. Bus rodomas dokumentinis filmas

apie Maironio lituanistinę mokyklą, Lemont. Pasiūbaigus programai – vaišės. Pagrindinis rėmėjas – Lietuvių fondas. Tel. pasiteirauti: 630-240-3343 arba 630-673-3384.

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) lapkričio 2 d. 7 val. v. vyks dailininkės Mary Muskus Graham parodos „Works on Paper/ Kūriniai ant popieriaus“ atidarymas. Paroda tęsis iki 2013 m. sausio 4 d. Tel. pasiteirauti: 773-582-6500, el. paštas info@balzekasmuseum.org

■ **Lapkričio 3 d. 2 val. p. p. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) Knygos klubas kviečia į susitikimą su rašytoju Antanu Šileika ir režisieriumi Tomus Donela. Susitikimo metu kanadietis rašytojas Antanas Šileika pristatys savo naujausią novelę „Underground“ – kūrinį apie lietuvių partizanų pasipriešinimą sovietams po Antrojo pasaulinio karo. Režisierius T. Donela dalyvaus susitikime ir papasakos, kaip jam sekasi kurti filmą pagal Šileikos novelę „Underground“. Įėjimas – 8 dol. Tel. pasiteirauti: 773-582-6500, el. paštas info@balzekasmuseum.org

■ **Lapkričio 4 d., sekmadienį, Lietuvių** dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St Lemont, IL) vyks Vydūno jaunimo fondo 60-mečio minėjimas. Pradžią 12:30 val. p. p.

■ **Draugo fondo narių metinis suvažiavimas** įvyks lapkričio 10 d., šeštadienį, 9 val. r. Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636). Kviečiame dalyvauti visi Draugo fondo nariai. Suvažiavimo metu bus renkami 4 DF tarybos nariai, išgirsite Investavimo, Kontrolės komisijų bei kitus pranešimus.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Spalio 21 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** kviečiame atvykti į Lawrence, MA, miesto parko Lankytojų centrą (1 Jackson St., Lawrence, MA), kur išgirsite pasakojimą apie Joną Smolskį ir lietuvių veiklą 1912 m. Lawrence streiko metu. Po paskaitos pasigardžiuosite lietuvišku maistu, pasiklausysite muzikos.

■ **JAV LB Pietvakarių Floridos valdyba** apylinkės gyventojus ir svečius lapkričio 3 d. 4 val. p. p. kviečia į popietę, kuri vyks adresu 6398 Huntington Lakes Cr., Naples, FL 3411. Pasidalinsime praėjusios vasaros įspūdžiais, pašoksime, pasilinksminsime, paragausime lietuviškų valgių, pasmaguriansime naminių pyragais ir tortais, atsigavinsime lietuvišku alumi. Mus linksmins muzikas Narimantas Grudzys iš Colorado ir tautinių šokių grupė iš West Palm Beach, FL.

■ **Š. m. lapkričio 10 d. Pittsburgh, PA** lietuvių bendruomenės salėje bus paminėtos Lithuanian Citizens' Society of Western Pennsylvania 100-osios metinės. Vakarienių metu bus trumpai pristatyta Lietuvių Bendruomenės istorija, kalbas pasakys svečiai. Šventėje gros lietuvių liaudies muzikos grupė „Biru Bar“ iš Indianapolis. Besidomintys gali rašyti el. pašto adresu jonaspb@verizon.net.

Ateitininkų Šalpos fondas atsiuntė 600 dol. čekį, sumokėdamas už programos atlikėjos ir „Draugo“ tarnautojų pietus.

Iškilmingi laikraščio „Draugas“ pietūs vyks spalio 28 d. 1 val. p. p. Willowbrook pokylių salėje. Vietas dar galima užsisakyti „Draugo“ administracijoje **tel. 773-585-9500**.

2012 m. kovo mėnesį JAV LB Washington, DC apylinkės pirmininkė Danelė Vidutis (kairėje) susitiko su Democratic National Committee pirmininke Deborah Wasserman Schultz.

D. Vidutis asmeninio archyvo nuotr.

Lietuvos Respublikos ambasada JAV (2622 16th St, NW, Washington, DC 20009) š. m. spalio 26 d., penktadienį, 5 val. p. p. kviečia į Lietuvos reikalų patikėtinio JAV 1921–1923 metais Voldemaro Vytauto Čarnecko tragiškos žūties 70-osioms metinėms skirtą konferenciją–apskritojų stalo diskusiją „Lietuvos diplomatija JAV: tarpukariu ir už ‘Geležinės uždangos’“, kurioje dalyvaus istorikas, LR ambasadorius Kanadoje Vytautas Žalčius ir kiti pranešėjai.

Renginio metu bus atidengtas oficialus „Cultural Tourism DC“ stendas, skirtas LR ambasados JAV pastato istorijai.

LR ambasados JAV pranešimas

Čiurlionio galerija, Inc., Lemont, Lietuvos dailės muziejus, Lietuva ir Lietuvių dailės muziejus, PLC, Lemont, 2013 m. balandžio mėn. rengia Miko J. Šileikio ir Teofilio Petraičio konkursą. Konkurse gali dalyvauti viso pasaulio išeivijos lietuviai dailininkai, ne mažiau kaip trejus metus gyvenantys ir kuriantys užsienyje. Konkurso dalyvis gali pateikti 2 kūrinius, sukurtus po 2007 metų. Kūrinius ir jų nuotraukas būsimam katalogui siųsti iki 2013 m. kovo 15 d. adresu: Lietuvių dailės muziejus, PLC, 14911 127th St., Lemont, IL 60439. Tel. pasiteirauti: **630-257-2034**.

**Spalio 26 d.
7 val. v.**

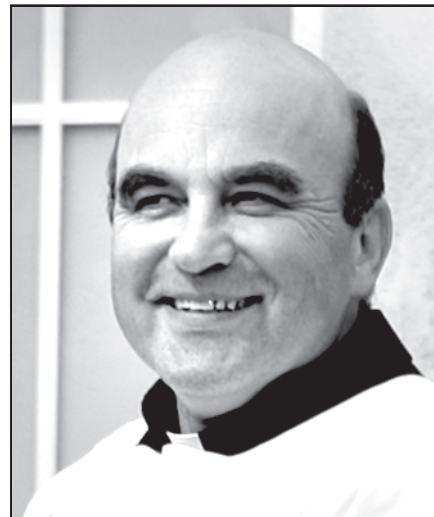
Lietuvių dailės muziejuje

(14911 127th St., Lemont, IL 60439)
vyks susitikimas su

kun. Petru Algirdu Kanapka

ir jo knygos
„*Dievo įsakymai –
šviesa širdies akimis*“
sutiktuvės.

Tel. pasiteirauti:
630-257-5613.

SKELBIMAI

**Advokatas
Jonas Gibaitis**

30 metų darbo patirtis
**6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742**
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
**www.johngibaitis.com
gibaitis@aol.com**

**Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS**

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100

Namams pirkti paskolas
duodamos mažais mėnesiniais
įmokėjimais ir prieinamais nušimčiais.
Kreipkitės į

Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

**Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS**

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus